

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 566/2011 ze dne 8. června 2011, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 a nařízení Komise (ES) č. 692/2008 z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla ⁽¹⁾ 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 567/2011 ze dne 14. června 2011 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Porchetta di Ariccia (CHZO)) 25
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 568/2011 ze dne 14. června 2011 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Míód drahimski (CHZO)) 27
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 569/2011 ze dne 15. června 2011 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 29
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 570/2011 ze dne 15. června 2011, kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11 31
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 571/2011 ze dne 15. června 2011, kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin platné ode dne 16. června 2011 33

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

ROZHODNUTÍ

2011/341/SZBP:

- ★ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru Atalanta/2/2011 ze dne 15. června 2011 o jmenování velitele operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Atalanta) 36

2011/342/EU:

- ★ Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 9. května 2011, kterým se mění rozhodnutí ECB/2004/3 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2011/6) ... 37

IV Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu

- ★ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 341/09/KOL ze dne 23. července 2009 o oznámeném režimu týkajícím se daňových úlev pro určitá družstva (Norsko) 39

Opravy

- ★ Oprava nařízení Komise (EU) č. 446/2011 ze dne 10. května 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých masných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (Úř. věst. L 122 ze dne 11.5.2011) 54
- ★ Oprava nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Úř. věst. L 54 ze dne 26.2.2011) 54

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 566/2011

ze dne 8. června 2011,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 a nařízení Komise (ES) č. 692/2008 z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

a údržbě vozidla⁽³⁾, vyžaduje, aby Komise zavedla nový zkušební postup pro hmotnost a počet částic emisí lehkých užitkových vozidel.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 3 a článek 8 uvedeného nařízení,

(3) Směrnice Rady 76/756/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci motorových vozidel a jejich přípojných vozidel⁽⁴⁾ vyžaduje použití denních světlíků z bezpečnostních důvodů. Účinnost těchto zařízení, která jsou během provozu vozidla trvale zapnuta, by měla být při měření emisí znečišťujících látek a emisí oxidu dusíku („CO₂“) náležitě zohledněna.

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice)⁽²⁾, a zejména na čl. 39 odst. 2 uvedené směrnice,

(4) Vzhledem k riziku nedovolených zásahů a naprostého selhání filtrů částic pro naftové motory je nezbytné monitorování filtrů částic pro naftové motory, a to bez ohledu na překročení mezních hodnot palubních diagnostických systémů.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 715/2007 stanoví společné technické požadavky pro schvalování typu motorových vozidel („vozidla“) a náhradních dílů z hlediska emisí a stanoví pravidla pro plnění podmínek shodnosti v provozu a životnost zařízení k regulaci znečišťujících látek, palubní diagnostické systémy („OBD“), měření spotřeby paliva a dostupnost informací o opravách a údržbě vozidla.

(5) Vzhledem ke své trvalé povaze by sledování elektrických obvodů mělo být vyňato z hlášení, jež je výsledkem požadavků na výkonnost systému OBD v provozu.

(2) Nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ze dne 18. července 2008, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách

(6) Omezená četnost řídicích situací, v jejichž průběhu mohou být v provozu zařízení ke sledování regulace přeplňovacího tlaku nebo zařízení, která vyžadují start za studena, klade zvláštní požadavky na výkonnost těchto zařízení.

(7) Je třeba harmonizovat statistické podmínky, za nichž je posuzována shoda s požadavky poměru výkonnosti palubního diagnostického systému v provozu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 1.

- (8) Pokud je přímým sledováním emisí oxidů dusíku („NO_x“) určen nedovolený zásah do systému selektivní katalytické redukce („SCR“) měly by být lépe definovány podmínky, za kterých je aktivován systém upozornění řidiče.
- (9) Zaznamenávání aktivace systému upozornění řidiče by mělo být objasněno s ohledem na možné budoucí použití těchto informací při technických prohlídkách.
- (10) Ochrana počítače pro kontrolu emisí proti nedovoleným zásahům by měla být otevřená technickým zlepšením plynoucím z inovace.
- (11) Zaznamenávání a hlášení údajů patří mezi základní složky povinného zařízení pro sledování palubní diagnostiky a nemělo by se od nich ustupovat na základě údajných nedostatků, a zejména ne systematicky, když si výrobce volí určité standardy pro palubní/mimopalubní komunikaci.
- (12) Aby byla zajištěna účinná hospodářská soutěž na trhu v oblasti služeb poskytujících informace o opravách a údržbě motorových vozidel a aby bylo jasné, že dotyčné informace zahrnují informace, které je třeba poskytnout vedle opraven jiným nezávislým provozovatelům než opravnám, je bez ohledu na to, zda výrobce vozidla poskytuje tyto informace svým autorizovaným prodejčům a opravnám přímo, nezbytné další vysvětlení, pokud jde o specifikaci informací, jež mají být poskytovány podle nařízení (ES) č. 715/2007, aby bylo zajištěno, že trh samostatných opraven a údržby vozidel jako celek může soutěžit s autorizovanými prodejci.
- (13) Vzhledem k zásadě přiměřenosti by výrobci vozidel neměli být nuceni shromažďovat údaje o úpravách na jednotlivých vozidlech od třetích stran výlučně pro účely nařízení (ES) č. 715/2007 a prováděcích aktů k němu, měly by být nezávislým provozovatelům v zájmu zajištění konkurenčního trhu oprav a údržby poskytovány aktualizace údajů o konstrukčních částech vozidla potud, pokud jsou k dispozici autorizovaným prodejčům a opravnám.
- (14) Pracovní jednotky jsou významné technické informace o opravách a údržbě pro nezávislé provozovatele. Objasnění toho, že se na pracovní jednotky vztahuje článek 6 nařízení (ES) č. 715/2007, by mělo poskytnout obchodní jistotu pro účastníky na trhu.
- (15) Pokud výrobci vozidel stanoví, že záznamy o opravách a údržbě již nebudou uchovávány ve fyzické podobě ve vozidle (ty může vlastník vozidla také dát k dispozici samostatným opravnám k zápisu prohlášení o provedené opravě a údržbě), nýbrž v ústřední databázi výrobce vozidla, musí být tyto záznamy se souhlasem vlastníka vozidla dostupné také nezávislým opravnám s cílem umožnit jim vypracování úplného záznamu vykonané práce opravy a údržby a vlastníkovvi vozidla tak bude v podobě jediného dokumentu k dispozici doklad o všech těchto pracích.
- (16) Rovněž je třeba zvýšit pružnost, pokud jde o přeprogramování kontrolních jednotek vozidla a výměnu údajů mezi výrobcí vozidel a nezávislými provozovateli s cílem umožnit inovace a snížit náklady.
- (17) Je třeba zajistit, aby vozidla schválená v souladu s příslušným předpisem Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů („EHK/OSN“), rovnocenným pokud jde o požadavky spojené s emisemi podle nařízení (ES) č. 715/2007 a nařízení (ES) č. 692/2008, a splňující požadavky těchto nařízení z hlediska přístupu k informacím byla schválena v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 bez administrativní zátěže.
- (18) Jelikož v současné době společný strukturovaný proces pro výměnu údajů o konstrukčních částech vozidla mezi výrobcí vozidel a nezávislými provozovateli neexistuje, je vhodné vypracovat zásady pro tuto výměnu údajů. Budoucí společný strukturovaný proces týkající se standardizovaného formátu předávaných údajů by měl vyvinout Evropský výbor pro normalizaci („CEN“), přičemž tento úkol svěřený výboru CEN nepředjímá úroveň detailů, které tato norma stanoví. Výbor CEN by při této práci měl přihlížet zejména k zájmům a potřebám výrobců vozidel i nezávislých provozovatelů a měl by se rovněž zabývat možnostmi, jako jsou otevřené datové formáty popsané souborem dobře vymezených metadat s cílem usnadnit přizpůsobení stávající informační infrastruktury (IT).
- (19) Nařízení (ES) č. 715/2007 a 692/2008 by měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (20) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Technického výboru motorová vozidla,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 715/2007 se mění takto:

1) Článek 6 se mění takto:

a) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Informace uvedené v odstavci 1 zahrnují:

a) jednoznačnou identifikaci vozidla;

b) příručky k obsluze včetně záznamů o službách a údržbě;

- c) technické manuály;
- d) informace o konstrukčních částech a diagnostické informace (jako například minimální a maximální teoretické hodnoty pro měření);
- e) schémata zapojení;
- f) diagnostické chybové kódy (včetně specifických kódů výrobce);
- g) softwarové kalibrační identifikační číslo vztahující se na typ vozidla;
- h) informace týkající se značkových nástrojů a zařízení a poskytované a dodávané jejich prostřednictvím;
- i) informace o zaznamenávání údajů a údaje o obousměrném monitorování a zkouškách a
- j) standardizované pracovní jednotky nebo doba na úkony oprav nebo údržby, pokud jsou poskytovány autorizovaným obchodním zástupcům a opravným výrobce buď přímo, nebo prostřednictvím třetí strany.“
- b) Doplnuje se nový odstavec 8, který zní:
- „8. Pokud jsou záznamy o opravách a údržbě vozidla vedeny v centrální databázi výrobce vozidla nebo jeho jménem, musí mít samostatné opravy schválené a autorizované, jak je požadováno v bodě 2.2 přílohy XIV nařízení Komise (ES) č. 692/2008 (*), k těmto záznamům bezplatný přístup a za stejných podmínek jako autorizovaní prodejci nebo opravní a musí mít možnost zadávat informace o provedených opravách a údržbě.
- _____
- (*) Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1.“
- 2) V článku 7 se odstavec 2 nahrazuje tímto:
- „2. Výrobci zpřístupní informace o opravách vozidla a údržbě včetně transakčních služeb, jako je přeprogramování nebo technická pomoc, na dobu jedné hodiny, dne, měsíce nebo roku, přičemž poplatky se musí lišit v závislosti na trvání období, na které se tento přístup poskytuje. Kromě časově omezeného přístupu mohou výrobci nabídnout přístup založený na operacích, za který jsou vybírány poplatky za jednotlivé operace a nikoli za dobu, po kterou je přístup umožněn. Tam, kde výrobci nabízejí oba systémy přístupu, samostatné opravy vyberou systém přístupu, který upřednostňují – buď přístup založený na době, nebo přístup založený na operacích.“
- 3) V příloze I se zrušují poznámky 1 a 2 u tabulky 1 a poznámky 1, 2 a 5 u tabulky 2.
- Článek 2
Nařízení (ES) č. 692/2008 se mění takto:
- 1) V článku 2 se doplňuje nový odstavec 33, který zní:
- „33. „Startem za studena“ se rozumí teplota chladicí kapaliny motoru (nebo rovnocenná teplota) při startu nižší nebo rovná 35 °C a nižší nebo rovná teplotě o 7 K vyšší než teplota okolí (je-li k dispozici) při startu motoru.“
- 2) V čl. 6 odst. 1 se doplňuje nový čtvrtý a pátý pododstavec, které znějí:
- „Příslušné požadavky se považují za splněné, jsou-li splněny všechny následující podmínky:
- a) Jsou splněny požadavky stanovené v článku 13.
- b) Vozidlo bylo schváleno podle předpisu EHK OSN č. 83 série změn 06, předpisu EHK OSN č. 101 série změn 01 a v případě vozidel se vznětovým motorem předpisu EHK OSN č. 24 část III série změn 03.
- V případě uvedením ve čtvrtém pododstavci se použije rovněž článek 14.“
- 3) V čl. 10 odst. 1 se doplňuje nový třetí a čtvrtý pododstavec, které znějí:
- „Příslušné požadavky se považují za splněné, jsou-li splněny všechny následující podmínky:
- a) Jsou splněny požadavky stanovené v článku 13.
- b) Náhradní zařízení k regulaci znečišťujících látek byly schváleny podle předpisu EHK OSN č. 103.
- V případě uvedením ve třetím pododstavci se použije rovněž článek 14.“
- 4) Ustanovení čl. 13 odst. 9 se nahrazuje tímto:
- „9. Tímto se zřizuje fórum pro přístup k informacím o vozidle (dále jen „fórum“).
- Fórum zváží, zda přístup k informacím má dopad na stávající pokrok ve snižování počtu krádeží vozidel, a poskytne doporučení pro zlepšení požadavků týkajících se přístupu k informacím. Fórum zejména poradí Komisi ohledně zavádění postupu schvalování a udělení oprávnění pro nezávislé provozovatele, akreditovanými organizacemi k přístupu k informacím o bezpečnostních prvcích vozidla.
- Komise se může rozhodnout považovat debaty a zjištění fóra za důvěrné.“
- 5) Přílohy I, III, IV, VIII, IX, XI, XII, XIV, XVI a XVIII se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.
- 6) Příloha II se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. června 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

Změny některých příloh nařízení (ES) č. 692/2008

1) Příloha I se mění takto:

a) Bod 2.3.1 se nahrazuje tímto:

„2.3.1. Každé vozidlo vybavené počítačem pro kontrolu emisí musí být zajištěno proti úpravám jiným, než které byly schváleny výrobcem. Výrobce schválí úpravy, jestliže jsou nezbytné pro diagnostiku, údržbu, kontrolu, dodatečnou montáž nebo opravy vozidla. Všechny přeprogramovatelné kódy počítače nebo provozní parametry musí být zajištěny proti nedovolenému zásahu a musí umožňovat úroveň ochrany odpovídající nejméně ustanovení normy ISO 15031-7; ze dne 15. března 2001 (SAE J2186 z října 1996). Všechny vyměnitelné paměťové čipy sloužící ke kalibraci musí být zality, uzavřeny v zapečetěném obalu nebo chráněny elektronickými algoritmy a nesmějí být změníitelné bez použití speciálních nástrojů a postupů. Pouze prvky přímo spojené s kalibrací emisí či prevencí krádeže vozidla mohou být takto chráněny.“

b) Obrázek I.2.4 se nahrazuje tímto:

Použití zkušebních požadavků pro schvalování typu a jejich rozšíření

	Vozidla se zážehovým motorem včetně hybridních vozidel							Vozidla se vznětovým motorem včetně hybridních vozidel		
	Jednopalivové				Dvoupalivové ⁽¹⁾			Flex fuel ⁽¹⁾	Flex fuel	Jednopalivové
Referenční palivo	Benzín (E5)	LPG	NG/biomethan	Vodík	Benzín (E5)	Benzín (E5)	Benzín (E5)	Benzín (E5)	Nafta (B5)	Nafta (B5)
					LPG	NG/biomethan	Vodík	Ethanol (E85)	Bionafta	
Plynné znečišťující látky (zkouška typu 1)	Ano	Ano	Ano		Ano (obě paliva)	Ano (obě paliva)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (obě paliva)	Ano (pouze B5) ⁽²⁾	Ano
Hmotnost částic a počet částic (zkouška typu 1)	Ano	—	—		Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (obě paliva)	Ano (pouze B5) ⁽²⁾	Ano
Emise při volnoběhu (zkouška typu 2)	Ano	Ano	Ano		Ano (obě paliva)	Ano (obě paliva)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (obě paliva)	—	—
Emise z klikové skříně (zkouška typu 3)	Ano	Ano	Ano		Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (benzín)	—	—
Emise způsobené vypařováním (zkouška typu 4)	Ano	—	—		Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (benzín)	—	—
Trvanlivost (zkouška typu 5)	Ano	Ano	Ano		Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (benzín)	Ano (pouze B5) ⁽²⁾	Ano
Emise při nízké teplotě (zkouška typu 6)	Ano	—	—		Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (obě paliva) ⁽³⁾		
Shodnost v provozu	Ano	Ano	Ano		Ano (obě paliva)	Ano (obě paliva)	Ano (pouze benzín) ⁽²⁾	Ano (obě paliva)	Ano (pouze B5) ⁽²⁾	Ano
Palubní diagnostika	Ano	Ano	Ano		Ano	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano

	Vozidla se zážehovým motorem včetně hybridních vozidel							Vozidla se vznětovým motorem včetně hybridních vozidel		
	Jednopalivové				Dvoupalivové ⁽¹⁾			Flex fuel ⁽¹⁾	Flex fuel	Jednopalivové
Emise CO ₂ a spotřeba paliva	Ano	Ano	Ano		Ano (obě paliva)	Ano (obě paliva)	Ano (pouze benzín)	Ano (obě paliva)	Ano (pouze B5) ⁽²⁾	Ano
Opacita kouře	—	—	—		—	—	—	—	Ano (pouze B5) ⁽²⁾	Ano

⁽¹⁾ Je-li dvoupalivové vozidlo zkombinováno s vozidlem flex fuel, použijí se požadavky pro obě zkoušky.

⁽²⁾ Toto ustanovení je dočasné, další požadavky pro bionaftu a vodík budou navrženy později.

⁽³⁾ Zkouška na benzín pouze před daty stanovenými v čl. 10 odst. 6 nařízení (ES) č. 715/2007. Zkouška bude pro obě paliva provedena po těchto datech. Použije se referenční palivo E75, jež je specifikováno v příloze IX oddílu B.“

c) V dodatku 3 se bod 3.4.8 nahrazuje tímto:

„3.4.8. Elektrický akční dosah vozidla km (podle přílohy 9 předpisu EHK OSN č. 101)“

d) Bod 3.2 dodatku 4 se nahrazuje tímto:

„3.2 Podmínky přístupu (tj. trvání přístupu, cena přístupu na dobu jedné hodiny, dne, měsíce nebo roku nebo na transakci) na internetovou stránku uvedenou v bodu 3.1):“

e) V dodatku 6 se do vysvětlivek k tabulce 1 vkládá toto:

„Euro 5-b“ emisní norma = požadavky na emise Euro 5 v plném rozsahu, včetně revidovaného postupu měření u částic, norma týkající se počtu částic a zkoušení emisí za nízkých teplot u vozidel flex fuel s pohonem na biopalivo.

„Euro 6b“ emisní norma = požadavky na emise Euro 6 v plném rozsahu, včetně revidovaného postupu měření u částic, norma týkající se počtu částic a zkoušení emisí za nízkých teplot u vozidel flex fuel s pohonem na biopalivo.

„Euro 5“ normy OBD = základní požadavky Euro 5 OBD, s výjimkou údajů o výkonu v provozu (IUPR), monitorování NO_x u vozidel s benzinovým motorem a zprísněné mezní hodnoty PM u zážehových motorů.

„Euro 6“ normy OBD = požadavky Euro 6 OBD v plném rozsahu.“

2) Příloha III se mění takto:

a) Bod 3.1 se nahrazuje tímto:

„3.1. Technické požadavky odpovídají požadavkům stanoveným v příloze 4 předpisu EHK OSN č. 83 s výjimkami uvedenými v bodech 3.2 až 3.12 Počínaje daty stanovenými v čl. 10 odst. 6 druhé větě nařízení (ES) č. 715/2007 se hmotnost částic (PM) a počet částic (P) stanoví postupem pro zkoušky emisí stanoveným v oddíle 6 přílohy 4a předpisu EHK OSN č. 83 sérii změn 5 dodatku 7 s použitím testovacího vybavení popsaného v bodech 4.4 a 4.5 uvedeného předpisu.“

b) V bodě 3.4 se doplňuje toto:

„Pro ethanol (E75) (C₁ H_{2,61} O_{0,329}) d = 0,886 g/l“;

c) Tabulka v bodě 3.8 se nahrazuje tímto:

„Palivo	X
Benzín (E5)	13,4
Nafta (B5)	13,5
LPG	11,9
NG/biomethan	9,5
Ethanol (E85)	12,5
Ethanol (E75)	12,7“

d) V bodě 3.10 se doplňuje toto:

„Q_{THC} = 0,886 v případě ethanolu (E75)“;

e) Vkládá se nový bod 3.14, který zní:

„3.14 Počínaje daty stanovenými v článku 2 směrnice Komise 2008/89/ES (*) musí být denní svítlny vozidla, jak jsou definovány v oddíle 2 nařízení EHK OSN č. 48 (**), během zkušebního cyklu zapnuty. Zkoušené vozidlo musí být vybaveno systémem denních světel, který má nejvyšší spotřebu elektrické energie mezi systémy denních světel, které jsou namontovány do vozidel ve skupině, kterou typ schvalovaného vozidla zastupuje. Výrobce musí v tomto ohledu schvalovacím orgánům dodat náležitou technickou dokumentaci.

(*) Úř. věst. L 257, 25.9.2008, s. 14.

(**) Úř. věst. L 135, 23.5.2008, s. 1.“

3) V příloze IV dodatku 1 se bod 2.2 nahrazuje tímto:

„2.2. Poměry atomové hmotnosti stanovenými v bodu 5.3.7.3 se rozumí toto:

Hcv = poměr atomové hmotnosti vodíku k uhlíku

- pro benzin (E5) 1,89
- pro LPG 2,53
- pro NG/biomethan 4,0
- pro ethanol (E85) 2,74
- pro ethanol (E75) 2,61

Ocv = poměr atomové hmotnosti kyslíku k uhlíku

- pro benzin (E5) 0,016
- pro LPG 0,0
- pro NG/biomethan 0,0
- pro ethanol (E85) 0,39
- pro ethanol (E75) 0,329“

4) V příloze VIII se bod 2.3 nahrazuje tímto:

„2.3. Mezní hodnoty uvedené v bodě 5.3.5.2 předpisu EHK OSN č. 83 se vztahují k mezním hodnotám uvedeným v příloze 1 tabulce 4 nařízení (ES) č. 715/2007.“

5) Na konci přílohy IX oddílu B se text „Specifikace referenčního paliva je nutné stanovit před daty stanovenými v čl. 10 odst. 6 nařízení (ES) č. 715/2007“ nahrazuje touto tabulkou:

„Vlastnost	Jednotka	Mezní hodnoty(¹⁾)		Zkušební metoda(²⁾)
		Minimum	Maximum	
Oktanové číslo výzkumnou metodou (RON)		95	—	EN ISO 5164
Oktanové číslo motorovou metodou (MON)		85	—	EN ISO 5163
Hustota při 15 °C	kg/m ³	protokol		EN ISO 12185
Tlak par	kPa	50	60	EN ISO 13016-1 (DVPE)
Obsah síry ³⁾ ⁴⁾	mg/kg	—	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884
Stálost vůči oxidaci	minuty	360	—	EN ISO 7536
Obsah pryskyřičných látek (po vymytí rozpouštědla)	mg/100 ml	—	4	EN ISO 6246
Vzhled se stanoví při teplotě okolí nebo při teplotě 15 °C podle toho, která hodnota je vyšší		Průzračný a světlý, viditelně bez suspendovaných nebo sražených příměsí		Vizuální kontrola
Ethanol a vyšší alkoholy ⁷⁾	% (V/V)	70	80	EN 1601 EN 13132 EN 14517
Vyšší alkoholy (C ₃ -C ₈)	% (V/V)	—	2	
Methanol		—	0,5	
Benzin ⁵⁾	% (V/V)	Váhy		EN 228
Fosfor	mg/l	0,30 ⁶⁾		EN 15487 ASTM D 3231
Obsah vody	% (V/V)	—	0,3	ASTM E 1064 EN 15489

Vlastnost	Jednotka	Mezní hodnoty(⁽¹⁾)		Zkušební metoda(⁽²⁾)
		Minimum	Maximum	
Obsah neorganického chloridu	mg/l	—	1	ISO 6227 – EN 15492
pHe		6,50	9	ASTM D 6423 EN 15490
Koroze proužku mědi (3h při teplotě 50 °C)	Hodnocení	Třída 1		EN ISO 2160
Kyselost (jako kyselina octová CH ₃ COOH)	% (m/m)		0,005	ASTM D1613 EN 15491
	mg/l		40	
Poměr uhlík/vodík		protokol		
Poměr uhlík/kyslík		protokol		

(1) Hodnoty uvedené v požadavku jsou „skutečné hodnoty“. Při stanovení jejich mezních hodnot byla použita norma ISO 4259 „Ropné výrobky — stanovení a použití přesných údajů ve vztahu ke zkušebním metodám“ a při určení minimální hodnoty byl vzat v úvahu nejmenší rozdíl 2R nad nulou; při určování maximální a minimální hodnoty je minimální rozdíl 4R (R = reprodukovatelnost). Přes tento postup, který je nutný z technických důvodů, výrobce paliv usiluje o nulovou hodnotu tam, kde je dohodnuta maximální hodnota 2R, a o střední hodnotu tam, kde jsou uvedeny maximální a minimální mezní hodnoty. Je-li třeba objasnit otázku, zda palivo splňuje tyto požadavky, použije se norma ISO 4259.

(2) V případech sporů se použijí postupy pro řešení sporů a interpretaci výsledků založené na přesnosti metody popsané v EN ISO 4259.

(3) V případech vnitrostátních sporů týkajících se obsahu síry se použije buď norma EN ISO 20846 nebo norma EN ISO 20884 podobná odkazu na vnitrostátní přílohy k normě EN 228.

(4) Skutečný obsah síry v palivu použitém ke zkoušce typu 6 se uvede v protokolu.

(5) Obsah bezolovnatého benzínu lze stanovit jako 100 mínus součet procentního obsahu vody a alkoholů.

(6) Do tohoto referenčního paliva se nesmí záměrně přidávat žádné složky obsahující fosfor, železo, mangan nebo olovo.

(7) Jediným oxygenátem, který smí být záměrně přidán do tohoto referenčního paliva, je ethanol splňující specifikaci normy EN 15376.“

6) Příloha XI se mění takto:

a) Vkládá se nový bod 2.14, který zní:

„2.14. Počínaje dnem 1. září 2011 musí být odchylně od ustanovení bodu 3.3.5 přílohy 11 předpisu EHK OSN č. 83 filtr částic bez ohledu na to, zda je namontován jako samostatná část nebo integrován do kombinovaného zařízení pro regulaci emisí, vždy monitorován alespoň z hlediska úplného selhání nebo odstranění, pokud by odstranění vedlo k překročení použitelných mezních hodnot emisí. Filtr emisí musí být monitorován také z hlediska jakéhokoli selhání, které by vedlo k překročení použitelných mezních hodnot OBD.“

b) Bod 3.3 se nahrazuje tímto:

„3.3. Schvalovací orgán nevyhoví žádosti o schválení systému s nedostatky, kterému úplně chybí požadované diagnostické monitorování nebo povinné zaznamenávání a vykazování údajů spojených s monitorováním.“

c) Dodatek 1 se mění takto:

i) Body 3.1.7 a 3.1.8 se nahrazují tímto:

„3.1.7 Výrobce prokáže schvalovacímu orgánu a na žádost Komisi, splnění těchto statistických podmínek v případě vozidel vyrobených v daném kalendářním roce u všech monitorování, která mají být hlášena palubním diagnostickým systémem podle bodu 3.6 tohoto dodatku nejpozději 18 měsíců po vstupu na trh prvního typu vozidla s IUPR v rodině OBD a každých 18 měsíců poté. Za tímto účelem se pro rodiny palubní diagnostiky sestávající z více než 1 000 registrací v Unii, které jsou během období výběru vzorků předmětem odběru vzorků, použije proces popsáný v příloze II, aniž jsou dotčena ustanovení bodu 3.1.9 tohoto dodatku.

Kromě požadavků stanovených v příloze II a bez ohledu na výsledek kontroly popsané v příloze II bodu 2 použije orgán, který schválení vydal, pro IUPR popsáný v příloze II dodatku 1 kontrolu shodnosti v provozu ve vhodném počtu náhodně vybraných případů. Obrat „ve vhodném počtu náhodně určených případů“ znamená, že toto opatření má odrazující účinek proti nesplnění požadavků bodu 3 této přílohy nebo proti předložení pro účely kontroly zmanipulovaných, falešných nebo nereprezentativních údajů. Pokud nejsou použitelné zvláštní okolnosti a schvalovací orgán je nemůže prokázat, považuje se pro splnění tohoto požadavku za dostatečné namátkové použití kontroly

shodnosti v provozu u 5 % schválených typů rodin palubní diagnostiky. Za tímto účelem mohou schvalovací orgány s výrobcem nalézt uspokojivá opatření ke snížení dvojího zkoušení určité rodiny palubní diagnostiky potud, pokud tato opatření nenarušují odrazující účinek, který má kontrola shodnosti v provozu prováděná schvalovacím orgánem na neshodnost s požadavky bodu 3 této přílohy. Pro kontrolu shodnosti v provozu se smí použít údaje shromážděné členskými státy v rámci programů kontrolních zkoušek. Schvalovací orgány na žádost Komise a dalším schvalovacím orgánům poskytnou údaje o vykonaných kontrolách a namátkových kontrolách shodnosti v provozu, včetně metod použití pro určení případů, které jsou namátkové kontrole shodnosti v provozu podrobeny.

- 3.1.8 Pokud jde o celý zkušební vzorek, výrobce musí dotčenému schvalovacímu orgánu ohlásit veškeré údaje o výkonu v provozu, které mají být hlášeny palubním diagnostickým systémem podle bodu 3.6 tohoto dodatku, spolu s identifikací zkoušeného vozidla a metodami použitými pro výběr zkoušených vozidel z parku. Zkušební orgán, který uděluje schválení, dá na žádost tyto údaje a výsledky statistického hodnocení k dispozici Komisi a dalším schvalovacím orgánům.“

- ii) Doplnuje se nový bod 3.1.10, který zní:

„3.1.10. Neshodnost s požadavky bodu 3.1.6 zjištěná zkouškami popsány v bodech 3.1.7 nebo 3.1.9 se považují za porušení, na něž se vztahují sankce podle článku 13 nařízení (ES) č. 715/2007. Tento odkaz neomezuje použití těchto sankcí v případě jiných porušení dalších ustanovení nařízení (ES) č. 715/2007 nebo tohoto nařízení, které výslovně na článek 13 nařízení (ES) č. 715/2007 neodkazují.“

- iii) V bodě 3.3.2 se doplňují písmena e) a f), která znějí:

„e) Aniž jsou dotčeny požadavky na zvýšení jmenovatelů dalších monitorování, zvyšují se jmenovatelé následujících součástí pouze v případě, že byl jízdní cyklus zahájen startem za studena:

i) čidla teploty tekutin (oleje, chladící kapaliny motoru, paliva, čidla selektivní katalyzační redukce),

ii) čidla teploty čistého vzduchu (okolního vzduchu, nasávaného vzduchu, sacího potrubí),

iii) čidla teploty výfuku (recirkulace/chlazení výfukových plynů, přepřínování výfukových plynů, katalyzátoru).

f) Jmenovatelé monitorování systému regulace přepřínovacího tlaku se zvýší, jestliže jsou splněny všechny tyto podmínky:

i) obecné podmínky jmenovatele jsou splněny,

ii) systém regulace přepřínovacího tlaku je v činnosti po dobu 15 sekund nebo delší.“

- iv) Bod 3.6.2 nahrazuje tímto:

„3.6.2. U konkrétních součástí nebo systémů s vícero monitory, u nichž tento bod požaduje, aby byla hlášena (např. část 1 kyslíkového snímače může mít vícero monitorů pro odezvu a jiné vlastnosti snímače), palubní diagnostický systém zvlášť určí čitatele a jmenovatele pro každý z konkrétních monitorů a hlásí pouze odpovídající čitatele a jmenovatele pro konkrétní monitor s nejnižším početním poměrem. Jestliže má dva a více konkrétních monitorů stejné poměry, hlásí se u konkrétní součásti odpovídající čitatele a jmenovatele pro konkrétní monitorování s nejvyšším jmenovatelem.“

- 7) Příloha XII se mění takto:

- a) Bod 2.3 se nahrazuje tímto:

„2.3. Bod 5.2.4 předpisu EHK OSN č. 101 se nahrazuje tímto:

1. hustota: měří se zkouškou paliva podle normy ISO 3675 nebo rovnocennou metodou. U benzínu, motorové nafty, bionafty a ethanolu (E85 a E75) se použije hustota naměřená při teplotě 15 °C. U LPG a zemního plynu/biomethanu se použije referenční hustota následujícím způsobem:

0,538 kg/litr u LPG

0,654 kg/m³ u NG ⁽³⁾

2. poměr vodík-uhlík-kyslík: užití se pevně stanovené hodnoty:

C₁H_{1,89}O_{0,016} pro benzin,

C₁H_{1,86}O_{0,005} pro motorovou naftu,

C₁H_{2,525} pro LPG (zkapalněný ropný plyn),

CH₄ pro NG (zemní plyn) a biomethan,

C₁H_{2,74}O_{0,385} pro ethanol (E85),

C₁ H_{2,61} O_{0,329} pro ethanol (E75).“

b) Vkládá se nový bod 3.5, který zní:

„3.5. V průběhu zkušebního cyklu používaného ke stanovení emisí CO₂ a spotřeby paliva vozidla, se použije ustanovení přílohy III bodu 3.14.“

8) Příloha XIV se mění takto:

a) V bodu 2.1 se doplňuje toto:

„V databázi snadno dostupné samostatným provozovatelům se poskytují informace o všech částech vozidla, jimiž je vozidlo, jak je identifikováno identifikačním číslem vozidla (VIN) a podle jakýchkoli dalších kritérií, jako je rozvor náprav, výstup motoru, úroveň nebo možnosti vybavení, vybaveno výrobcem vozidla a které mohou být nahrazeny náhradními díly, jež poskytuje výrobce vozidla svým autorizovaným opravnám nebo obchodním zástupcům nebo třetím stranám formou odkazu na číslo částí původního vybavení.

Tato databáze obsahuje identifikační číslo vozidla, pojmenování částí původní výbavy, údaje o platnosti (platnost od-do), vlastnosti montáže a případě charakteristiky struktury.

Informace v databázi se pravidelně aktualizují. Tyto aktualizace zahrnují zejména všechny úpravy jednotlivých vozidel poté, co byla vyrobena, a je-li tato informace k dispozici autorizovaným obchodním zástupcům.“

b) Bod 2.2 a 2.3 se nahrazují tímto:

„2.2 Přístup k bezpečnostním prvkům vozidla, které používají autorizovaní prodejci a opravny na základě ochrany bezpečnostní technologie musí být umožněn nezávislým provozovatelům podle těchto požadavků:

- i) při výměně údajů je zajištěna důvěrnost, bezúhonnost a ochrana proti opětovnému přehřátí,
- ii) použije se standardní https//ssl-tls (RFC4346),
- iii) pro vzájemné ověření samostatných provozovatelů a výrobců se použijí bezpečnostní certifikáty v souladu s normou ISO 20828,
- iv) soukromý klíč samostatného provozovatele musí být chráněn bezpečným hardwarem.

Fórum pro přístup k informacím o vozidle stanovené v čl. 13 odst. 9 určí parametry pro splnění těchto požadavků na základě aktuálního vědecko-technologického vývoje.

Nezávislí provozovatelé musí získat pro tento účel akreditaci a oprávnění, a to na základě dokumentace prokazující, že provozují zákonnou podnikatelskou činnost a nebyli odsouzeni pro trestný čin.

2.3 Přeprogramování řídicích jednotek vozidel vyrobených po 31. srpnu 2010 se provádí v souladu s normou ISO 22900 nebo SAE J2534 bez ohledu na datum schválení typu. Pro potvrzení kompatibility aplikace specifické pro výrobce a komunikačních rozhraní vozidla splňujících požadavky normy ISO 22900 nebo SAE J2535 nabízí výrobce buď potvrzení nezávisle vyvinutých komunikačních rozhraní vozidel, nebo informace a zapůjčení jakéhokoliv zvláštního hardware, který výrobce komunikačních rozhraní vozidel vyžaduje, aby toto potvrzení provedl sám. Na poplatky za toto potvrzení nebo informace či poskytnutí hardware se vztahují podmínky čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 715/2007.

V případě vozidel vyrobených do 1. září 2010 může výrobce poskytovat buď přeprogramování v souladu s normou ISO 22900 nebo SAE J2534 nebo přeprogramování formou prodeje nebo pronájmu svého vlastního nástroje. V případě pronájmu či prodeje vlastního nástroje musí být poskytnut přístup nezávislým provozovatelům nediskriminačně, rychle a přiměřeným způsobem a nástroj musí být poskytnut v použitelné formě. Na poplatky za přístup k tomuto nástroji se použijí ustanovení článku 7 nařízení (ES) č. 715/2007.“

c) Bod 2.8 se nahrazuje tímto:

„2.8. Výrobci stanoví rozumné a přiměřené poplatky za hodinový, denní, měsíční a roční přístup na své webové stránky a za transakci s opravárenskými informacemi.“

9) Příloha XVI se mění takto:

a) V bodě 6.2 se doplňuje toto:

„Pro účely tohoto bodu k těmto situacím dojde, je-li překročena použitelná mezní hodnota emisí NO_x uvedená v tabulce 1 přílohy I nařízení (ES) č. 715/2007 vynásobená faktorem 1,5. Výjimečně u vozidla schváleného pro prozatímní mezní hodnoty palubní diagnostiky (OBD) Euro 6 uvedené v bodě 2.3.2 přílohy XI tohoto nařízení tyto situace nastávají, je-li překročena použitelná mezní hodnota emisí pro NO_x uvedená v příloze I tabulce 2 nařízení (ES) č. 715/2007 o 100 mg nebo více. Emise NO_x během zkoušky, jejímž cílem je prokázat splnění těchto požadavků, nesmí překračovat hodnoty uvedené v první a druhé větě o více než 20 %.“

b) Bod 7.1 se nahrazuje tímto:

„7.1. Odkazuje-li se na tento bod, uchová se nesmazatelný ukazatel parametrů (PID) uvádějící důvod aktivace systému upozornění. Vozidlo uchová záznam PID a vzdálenosti, a to nejméně po dobu 800 dní, kdy je vozidlo v provozu, nebo 30 000 najetých km. Ukazatel parametrů musí být dán k dispozici prostřednictvím sériového portu standardního diagnostického konektoru na žádost univerzálního čtecího zařízení podle přílohy 11 dodatku 1 bodu 6.5.3.1 předpisu EHK OSN č. 83 a přílohy XI dodatku 1 bodu 2.5 tohoto nařízení. Počínaje daty uvedenými v článku 17 se informace uchovávané nesmazatelným ukazatelem parametrů spojí s obdobím kumulovaného provozu vozidla, během něhož k tomu došlo, s přesností nejméně 300 dní nebo 10 000 km.“

10) V příloze XVIII se bod 3.4.8 nahrazuje tímto:

„3.4.8. Elektrický akční dosah vozidla km (podle přílohy 9 předpisu EHK OSN č. 101)“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA II

SHODNOST V PROVOZU

1. ÚVOD

1.1 Tato příloha stanoví požadavky na shodnost v provozu u vozidel, jejichž typ je schválen podle tohoto nařízení, z hlediska emisí z výfuku a palubní diagnostiky (včetně IUPR_M).

2. KONTROLA SHODNOSTI VOZIDEL V PROVOZU

2.1 Kontrolu shodnosti vozidel v provozu provádí schvalovací orgán na základě všech vhodných informací, které má výrobce, a to stejnými postupy, jako jsou postupy pro shodnost výroby stanovené v čl. 12 odst. 1 a 2 směrnice 2007/46/ES a v bodech 1 a 2 přílohy X uvedené směrnice. Informace o monitorování v provozu poskytnuté výrobcem mohou být doplněny informacemi z kontrolní zkoušky schvalovacího orgánu a členského státu.

2.2 Schéma uvedené v bodu 9 dodatku 2 této přílohy a obrázek 4/2 dodatku 4 předpisu EHK OSN č. 83 (pouze pro emise výfukových plynů) znázorňují postup kontroly shodnosti v provozu. Postup ověření shodnosti v provozu je popsán v dodatku 3 této přílohy.

2.3 Současně s informacemi poskytnutými ke kontrole shodnosti v provozu výrobce na žádost schvalovacího orgánu předloží schvalovacímu orgánu zprávu o veškerých reklamacích, opravách v rámci záruky, závadách palubního diagnostického systému zaznamenaných při údržbě, a to ve formátu dohodnutém při schválení typu. Informace musí zahrnovat podrobnosti o četnosti a podstatě závad u součástí a systémů souvisejících s emisemi. Zpráva se předkládá nejméně jednou ročně u každého modelu vozidla, a to po dobu uvedenou v čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení.

2.4 **Parametry definující emise výfukových plynů pro rodinu vozidel v provozu**

Rodinu vozidel v provozu je možno definovat základními konstrukčními parametry, které jsou společné vozidlům v rodině. Proto typy vozidel, které mají společné následující parametry, nebo se jejich parametry alespoň pohybují ve stanovených mezních hodnotách, se mohou považovat za patřící do téže rodiny vozidel v provozu:

2.4.1 spalovací proces (dvoudobý, čtyřdobý, rotační);

2.4.2 počet válců;

2.4.3 uspořádání bloku válců (řadové, tvaru V, radiální, horizontální s protilehlými válci, jiné. Sklon nebo orientace válců není kritériem);

2.4.4 způsob dodávky paliva do motoru (např. nepřímé vstřikování nebo přímé vstřikování);

2.4.5 druh chladicího systému (vzduchový, vodní, olejový);

2.4.6 způsob sání (atmosférické sání, přeplňování);

2.4.7 palivo, pro které je motor konstruován (benzin, motorová nafta, NG, LPG atd.). Dvoupalivová vozidla mohou být zařazena do skupiny s jednopalivovými vozidly za podmínky, že jedno z paliv je společné;

2.4.8 typ katalyzátoru (třícestný katalyzátor, systém na zachytávání NO_x, selektivní katalyzační redukce SCR, katalyzátor NO_x nebo další);

2.4.9 druh filtru částic (je na vozidle nebo není);

2.4.10 recirkulace výfukových plynů (je na vozidle nebo není, chlazeno nebo nechlazeno) a

2.4.11 zdvihový objem největšího motoru v rodině minus 30 %.

2.5 **Požadavky na informace**

Kontrolu shodnosti v provozu provede schvalovací orgán na základě informací dodaných výrobcem. Takové informace musí zahrnovat zejména:

2.5.1 jméno (název) a adresu výrobce;

2.5.2 název, adresu, telefon, číslo faxu a e-mailovou adresu jeho zástupce zplnomocněného pro území uvedené v informacích výrobce;

2.5.3 název (názvy) modelu (modelů) vozidel, které jsou uvedeny v informacích výrobce;

2.5.4 popřípadě seznam typů vozidel uvedených v informacích výrobce, tj. ohledně emisí výfukových plynů, skupiny rodiny vozidel v provozu podle bodu 2.4, a dále ohledně palubní diagnostiky a IUPR_M a rodiny OBD v souladu s přílohou XI dodatkem 2;

- 2.5.5 kódy identifikačního čísla vozidla (VIN), které se použijí na tyto typy vozidel patřící do rodiny vozidel v provozu (předčíslí VIN);
- 2.5.6 číslo schválení typu platící pro tyto typy vozidel patřící do rodiny vozidel v provozu, popřípadě čísla všech rozšíření a dodatečných změn/vyřazení vozidel z provozu (provedení úprav);
- 2.5.7 podrobnosti o rozšíření, dodatečných změnách/vyřazení vozidel z provozu, týkajících se schválení typu pro vozidla, která jsou obsažena v informacích výrobce (jestliže to požaduje schvalovací orgán);
- 2.5.8 období, na které se vztahují informace výrobce;
- 2.5.9 období výroby vozidel, na které se vztahují informace výrobce (např. vozidla vyrobená v průběhu kalendářního roku 2007);
- 2.5.10 postup výrobce pro kontrolu shodnosti v provozu, včetně:
- způsobu lokalizace vozidla,
 - kritérií výběru vozidel a kritéria jejich odmítnutí,
 - druhů zkoušek a postupů použitých pro program,
 - kritérií výrobce pro přijetí/odmítnutí vozidel patřících do rodiny,
 - zeměpisného (zeměpisných) území, odkud výrobce získal informace,
 - velikosti vzorku a použitého plánu odběru vzorků;
- 2.5.11 výsledků postupu výrobce pro kontrolu shodnosti v provozu, včetně:
- identifikace vozidel pojatých do programu (ať již byla nebo nebyla zkoušena). Identifikace musí obsahovat tyto informace:
 - název modelu,
 - identifikační číslo vozidla (VIN),
 - registrační číslo vozidla,
 - datum výroby,
 - region, v kterém je používáno (pokud je znám),
 - pneumatiky namontované na vozidle (pouze pro emise výfukových plynů);
 - důvodu (důvodů), proč určité vozidlo nebylo poято do vzorku,
 - historie provozu každého vozidla ze vzorku (popřípadě včetně úprav),
 - historie oprav každého vozidla ze vzorku (pokud je známa),
 - údaje o zkouškách, včetně následujících údajů:
 - datum zkoušky/stažení,
 - místo zkoušky/stažení,
 - údaj počítadla ujetých kilometrů vozidla,
 - pouze údaje o zkoušce na výfukové plyny:
 - vlastnosti paliva použitého při zkoušce (např. zkušební referenční palivo nebo palivo z prodejní sítě),
 - podmínky při zkoušce (teplota, vlhkost, setrvačná hmotnost dynamometru),
 - nastavení dynamometru (např. nastavení výkonu),
 - výsledky zkoušky (nejméně tří různých vozidel z každé rodiny),
 - pouze údaje o zkoušce na IUPR_M:
 - všechny požadované údaje stažené z vozidla,
 - u každého monitorování je třeba uvést údaj o výkonu v provozu IUPR_M;
- 2.5.12 záznamy údajů palubního diagnostického systému;

2.5.13 pro odběr vzorků $IUPR_M$ tyto údaje:

- průměrné údaje o výkonu v provozu $IUPR_M$ všech vybraných vozidel pro každé monitorování podle bodů 3.1.4 a 3.1.5 dodatku 1 přílohy XI,
- procentní podíl vybraných vozidel, u nichž je hodnota $IUPR_M$ vyšší nebo rovna minimální hodnotě použitelné pro monitorování podle bodů 3.1.4 a 3.1.5 dodatku 1 přílohy XI.

3. VÝBĚR VOZIDEL PRO ZKOUŠKU SHODNOSTI V PROVOZU

3.1 Informace shromážděné výrobcem musí být dostatečně vyčerpávající, aby bylo zajištěno, že výkon v provozu bude možno vyhodnotit pro běžné podmínky používání. Výběr vzorku ze strany výrobce musí být proveden alespoň ve dvou členských státech s podstatně odlišnými podmínkami provozu vozidla (pokud není prodáváno pouze v jednom členském státě). Při výběru členských států je třeba zohlednit takové faktory, jako jsou rozdíly v palivech, podmínkách okolí, průměrné jízdní rychlosti a rozdíly v řízení na silnicích ve městě a na dálnicích.

Pro zkoušky $IUPR_M$ palubní diagnostiky se zahrnují pouze vozidla splňující kritéria bodu 2.2.1 dodatku 1.

3.2 Při výběru členských států pro výběr vzorků vozidel může výrobce vybrat vozidla z členského státu, který je považován za zvláště reprezentativní. V tomto případě výrobce schvalovacímu orgánu, který udělil schválení typu, prokáže, že výběr je reprezentativní (např. tím, že se příslušný trh vyznačuje nejvyšším ročním prodejem dané rodiny vozidel v rámci Unie). Pokud rodina vozidel v provozu vyžaduje, aby byl vyzkoušen více než jeden soubor vzorků, jak uvádí bod 3.5, vozidla ve druhém a třetím souboru vzorků musí odrážet odlišné podmínky provozu vozidla než ty, které byly vybrány v případě prvního vzorku.

3.3 Zkoušení emisí lze provést ve zkušebním zařízení na jiném trhu či v jiné oblasti, než kde byla vozidla vybrána.

3.4 Zkoušky shodnosti v provozu na emise výfukových plynů prováděné výrobcem musí být prováděny podle produkčního cyklu příslušných typů vozidel v rámci dané rodiny vozidel v provozu. Období mezi započítáním dvou zkoušek shodnosti v provozu nesmí být delší než 18 měsíců. V případě typů vozidel, na které se vztahuje rozšíření schválení typu nevyžadující zkoušku emisí, lze toto období prodloužit až na 24 měsíců.

3.5 Velikost vzorku

3.5.1 Při uplatňování statistického postupu definovaného v dodatku 2 (tj. emise výfukových plynů) závisí počet souborů vzorků na ročním objemu prodeje rodiny vozidel v provozu v rámci Unie, jak je definováno v následující tabulce:

Registrace EU — na kalendářní rok (pro zkoušky emisí výfukových plynů) — vozidel náležejících do rodiny OBD v IUPR v období výběru vzorků	Počet souborů vzorků
až 100 000	1
100 001 až 200 000	2
nad 200 000	3

3.5.2 V případě IUPR je počet souboru vzorků, které mají být odebrány, popsán v tabulce v bodě 3.5.1 a je založen na počtu vozidel rodiny OBD, která jsou schválena s IUPR (podléhá výběru vzorků).

Pro účely prvního období výběru vzorků rodiny OBD se za typy vozidel podléhající výběru vzorků považují všechny typy vozidel v rodině, které jsou schváleny s IUPR. Pro účely následujících období výběru vzorků se za typy vozidel podléhající výběru vzorků považují pouze ty, které nebyly dříve podrobeny zkouškám nebo se na ně vztahuje schválení z hlediska emisí, jež byla od předcházejícího období výběru vzorků prodloužena.

V případě rodin, které čítají méně než 5 000 registrací v EU, které podléhají výběru vzorků v období výběru vzorků, musí být v souboru vzorků nejméně šest vozidel. V případě všech ostatních rodin musí být v souboru vzorků nejméně patnáct vozidel.

Jednotlivé soubory vzorků musí vhodně reprezentovat strukturu prodeje, tj. alespoň vysokoobjemové typy vozidel ($\geq 20\%$ rodiny celkem) musí být zastoupeny.

4. Na základě kontroly uvedené v oddíle 2 přijme schvalovací orgán jedno z následujících rozhodnutí a kroků:

- a) rozhodne, že shodnost v provozu typu vozidla, rodiny vozidel nebo rodiny palubního systému vozidla v provozu je uspokojivá a nemusí se podnikat žádná další opatření;
- b) rozhodne, že údaje předložené výrobcem jsou nedostatečné k rozhodnutí, a vyzádá si od výrobce doplňkové informace nebo údaje ze zkoušek;

c) rozhodne na základě údajů z kontrolní zkoušky schvalovacího orgánu nebo členského státu, že údaje předložené výrobcem jsou k rozhodnutí nedostatečné, a vyžádá si od výrobce doplňkové informace nebo údaje ze zkoušek;

d) rozhodne, že shodnost typu vozidla, které patří do rodiny vozidel v provozu nebo do rodiny OBD, je neuspokojivá, a pak se takový typ vozidla nebo rodina ODB zkouší podle dodatku 1.

Pokud jsou u vozidel v souboru vzorků podle kontroly IUPR_M zkušební kritéria bodu 6.1.2 písm. a) nebo b) dodatku 1 splněna, musí schvalovací orgán přijmout další opatření popsané v písmenu d) tohoto bodu.

- 4.1 Pokud se považuje za nezbytné, aby se provedly zkoušky typu 1 k ověření, zda zařízení pro regulaci emisí splňují požadavky na činnost po uvedení do provozu, musí být tyto zkoušky provedeny zkušebním postupem splňujícím statistická kritéria definovaná v dodatku 2.
 - 4.2 Schvalovací orgán ve spolupráci s výrobcem vybere vzorek z vozidel s dostatečným počtem najetých kilometrů, u nichž může být náležitě zaručeno, že byla užívána za běžných podmínek. S výrobcem musí být konzultován výběr vozidel ve vzorku a musí mu být umožněno zúčastnit se těchto potvrzujících zkoušek.
 - 4.3 Výrobce je oprávněn za dozoru schvalovacího orgánu provést zkoušky, i destruktivní povahy, na těch vozidlech, jejichž úroveň emisí překračuje mezní hodnoty, za účelem stanovení možných příčin zhoršení, které nemohou být přičítány samotnému výrobcí (např. používání olovnatého benzínu před datem zkoušek). Jestliže výsledky kontroly takové příčiny potvrdí, vyřadí se uvedené výsledky zkoušek ze zkoušky shodnosti.
-

Dodatek 1

Kontrola shodnosti vozidel v provozu

1. ÚVOD
- 1.1 Tento dodatek stanoví kritéria uvedená v oddílu 4 pro výběr vozidel pro zkoušky a postupy kontrol shodnosti vozidel v provozu.
2. KRITÉRIA VÝBĚRU

Kritéria pro přijetí vybraného vozidla z hlediska emisí výfukových plynů jsou definována v bodech 2.1 až 2.8 a z hlediska IUPR_M v bodech 2.1 až 2.5.
- 2.1 Vozidlo musí být stejného typu jako vozidlo, které bylo typově schváleno podle tohoto nařízení a pro které bylo vystaveno prohlášení o shodě podle směrnice 2007/46/ES. Pro kontrolu IUPR_M musí být vozidlo schváleno podle OBD norem Euro 5+, Euro 6- plus IUPR nebo později. Musí být zaregistrováno a používáno v rámci Unie.
- 2.2 Vozidlo musí mít najeto alespoň 15 000 km nebo být v provozu nejméně šest měsíců, podle toho, čeho se dosáhne později, a nesmí mít najeto více než 100 000 km nebo být v provozu déle než pět let, podle toho, čeho se dosáhne dříve.
- 2.2.1 Pro kontrolu IUPR_M, musí soubor vzorků zahrnovat pouze vozidla, která:
 - a) získala údaje o provozu vozidla dostatečné k tomu, aby mohl být monitorovací systém zkoušen.

U monitorovacích systémů, u nichž se požaduje, aby splnily poměr výkonu v provozu pro monitorovací systémy a aby zaznamenávaly údaje podle přílohy XI dodatku 1 bodu 3.6.1, se dostatečnými údaji o provozu vozidla rozumí, že jmenovatel odpovídá níže uvedeným kritériím. Jmenovatel definovaný v příloze XI dodatku 1 bodech 3.3 a 3.5 u monitorovacího systému, jež má být podroben zkoušce, musí dosahovat hodnoty rovné jedné z následujících hodnot, nebo vyšší:

 - i) 75 u monitorovacích systémů pro systémy související s emisemi způsobenými vypařováním, monitorovacích systémů pro systémy proplachování vzduchem a u monitorovacích systémů využívajících jmenovatel zvýšený podle přílohy XI dodatku 1 bodu 3.3.2 písm. a), b) nebo c) (např. monitorovací systémy pro start za studena, klimatizaci atd.), nebo
 - ii) 25 pro monitorovací systémy pro filtry částic a monitorovací systémy pro oxidační katalyzátory využívající jmenovatel zvýšený podle přílohy XI dodatku 1 bodu 3.3.2 písm. d), nebo
 - iii) 150 u monitorovacích systémů pro katalyzátory, kyslíkové sondy, systémy recirkulace výfukových plynů, proměnné časování ventilů a u všech monitorovacích systémů pro ostatní součásti;
 - b) nebyla poškozena nebo vybavena přídavnými zařízeními nebo upravenými částmi, v jejichž důsledku by palubní diagnostický systém nesplňoval požadavky přílohy XI.
- 2.3 Musí být k dispozici zápis o údržbě prokazující, že vozidlo bylo řádně udržováno (tj. bylo udržováno podle pokynů výrobce).
- 2.4 Vozidlo nesmí vykazovat žádné známky nevhodného používání (např. závodění, přetěžování, chybné tankování nebo další nesprávné užívání) nebo další faktory (např. nedovolené zásahy), které by mohly ovlivnit stav emisí. Berou se v úvahu chybové kódy a stav ujetých kilometrů uložené v počítači. Vozidlo nesmí být vybráno ke zkoušce, pokud informace uložené v počítači ukazují, že vozidlo bylo provozováno po uložení chybového kódu a nebylo včas opraveno.
- 2.5 Nesmí být provedena větší neoprávněná oprava motoru nebo vozidla.
- 2.6 Obsah olova a síry ve vzorku paliva odebraném z nádrže vozidla musí odpovídat platným normám stanoveným směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES⁽¹⁾ a nesmějí být shledány žádné důkazy o chybném doplňování paliva. Kontroly lze provádět ve výfukové trubce.
- 2.7 Nesmí se objevit žádné známky problémů, které by mohly ohrozit bezpečnost pracovníků laboratoře.
- 2.8 Všechny části zařízení proti znečišťujícím látkám na vozidle musí být ve shodě s platným schválením typu.

(1) Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.

3. DIAGNOSTIKA A ÚDRŽBA

Před zahájením měření emisí z výfuku musí být provedena diagnostika a běžná údržba na vozidlech určených ke zkouškám podle postupu stanoveného v bodech 3.1 až 3.7.

- 3.1 Provedou se tyto kontroly: zkontroluje se vzduchový filtr, všechny řemeny pohonu, stav hladin všech kapalin, víčko chladiče, celistvost všech podtlakových hadic a elektrického vedení vztahujícího se k zařízení proti znečišťujícím látkám; dále se zkontroluje, zda zapalování, dávkování paliva a díly zařízení proti znečišťujícím látkám nejsou špatně seřizeny nebo zda na nich nebyl proveden nedovolený zásah. Všechny nesrovnalosti musí být zaznamenány.
- 3.2 Přezkouší se správná funkce palubního diagnostického systému. Všechny chybné funkce v paměti palubního diagnostického systému musí být zaznamenány a musí být provedeny potřebné opravy. Pokud čidlo chybné funkce palubního diagnostického systému zaznamená během stabilizačního cyklu chybu, může být chyba identifikována a opravena. Zkouška se může opakovat a použijí se výsledky z opraveného vozidla.
- 3.3 Zkontroluje se zapalovací systém a vadné součástky se vymění, např. zapalovací svíčky, kabely atd.
- 3.4 Zkontroluje se komprese. Pokud jsou výsledky neuspokojivé, vozidlo se odmítne.
- 3.5 Zkontrolují se a případně seřídí parametry motoru uvedené výrobcem.
- 3.6 Má-li se na vozidle provést plánovaná údržba po ujetí 800 km, provede se tato údržba podle pokynů výrobce. Bez ohledu na stav počítadla kilometrů může být na žádost výrobce vyměněn olejový a vzduchový filtr.
- 3.7 Po přijetí vozidla se palivo nahradí referenčním palivem vhodným pro zkoušku emisí, pokud by výrobce nepřijal běžně prodávané palivo.

4. ZKOUŠENÍ V PROVOZU

- 4.1 Pokládá-li se za nezbytné provést kontrolu na vozidlech, provedou se zkoušky emisí podle přílohy III tohoto nařízení se stabilizovanými vozidly vybranými podle požadavků oddílů 2 a 3 tohoto dodatku. Tato zkouška zahrnuje pouze měření počtu emisních částic u vozidel schválených podle emisních norem Euro 6 v kategoriích W, X a Y, jak je uvedeno v tabulce 1 dodatku 6 přílohy I. Stabilizační cykly, které doplňují cykly uvedené v bodu 5.3 přílohy 4 předpisu EHK OSN č. 83, budou povoleny pouze tehdy, pokud jsou reprezentativní pro běžný jízdní provoz.
- 4.2 U vozidel vybavených palubním diagnostickým systémem může být kontrolována z hlediska specifikací použitých při schvalování typu řádná funkčnost indikace chybné funkce atd. ve vztahu k úrovni emisí (např. mezní hodnoty indikace chybné funkce definované v příloze XI).
- 4.3 Palubní diagnostický systém může být zkoušen např. na překročení příslušných mezních hodnot emisí bez indikace chybné funkce, na systematické chybné aktivace indikace chybné funkce a na odhalené chybné nebo poškozené díly palubního diagnostického systému.
- 4.4 Pokud součást nebo systém pracují způsobem, který není uveden mezi údaji v certifikátu schválení typu a/nebo ve schvalovací dokumentaci k tomuto typu vozidla a tato odchylka není podle čl. 13 odst. 1 nebo 2 směrnice 2007/46/ES povolena a palubním diagnostickým systémem nebyla signalizována chybná funkce, nesmí se tento díl nebo systém před zkouškou emisí vyměnit, kromě případu, kdy bylo zjištěno, že na dílu nebo systému byl proveden nedovolený zásah nebo že byl poškozen takovým způsobem, že palubní diagnostický systém nezjistí vzniklou chybu.

5. VYHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ ZKOUŠEK EMISÍ

- 5.1 Výsledky zkoušky se vyhodnotí postupem podle dodatku 2.
- 5.2 Výsledky zkoušky se nesmí násobit faktorem zhoršení.

6. PLÁN NÁPRAVNÝCH OPATŘENÍ

- 6.1 Schvalovací orgán si od výrobce vyžádá předložení plánu nápravných opatření k odstranění neshodnosti, pokud:
 - 6.1.1 se zjistí v případě emisí výfukových plynů, že více než jedno vozidlo má velmi odchýlné emise a splňuje jednu z těchto podmínek:
 - a) splňuje podmínky bodu 3.2.3 dodatku 4 předpisu EHK OSN č. 83, a jestliže se jak schvalovací orgán, tak výrobce shodují, že nadměrné emise mají tutéž příčinu, nebo
 - b) splňuje podmínky bodu 3.2.4 dodatku 4 předpisu EHK OSN č. 83 a schvalovací orgán stanoví, že nadměrné emise mají tutéž příčinu.

- 6.1.2 Následující statistické podmínky pro IUPR_M konkrétního monitorovacího systému M jsou ve zkušebním vzorku, jehož velikost se stanoví podle bodu 3.5 této přílohy, splněny:
- a) V případě vozidel certifikovaných na poměr 0,1 v souladu s přílohou XI dodatkem 1 bodem 3.1.5 znamenají údaje získané z vozidel alespoň u jednoho monitorovacího systému M ve zkušebním vzorku, že je buď průměrný poměr výkonu v provozu u zkušebního vzorku nižší než 0,1, nebo že u nejméně 66 % vozidel ve zkušebním vzorku je poměr výkonu monitoru v provozu nižší než 0,1.
 - b) V případě vozidel certifikovaných na poměr v plném rozsahu v souladu s přílohou XI dodatkem 1 bodem 3.1.4 znamenají údaje získané z vozidel alespoň u jednoho monitorovacího systému M ve zkušebním vzorku, že je buď průměrný poměr výkonu v provozu u zkušebního vzorku nižší než $Test_{min}(M)$, nebo že u nejméně 66 % vozidel ve zkušebním vzorku je poměr výkonu monitorovacího systému v provozu nižší než $Test_{min}(M)$.
- Hodnota $Test_{min}(M)$ činí:
- i) 0,230, pokud má poměr výkonu v provozu monitorovacího systému M dosahovat 0,26,
 - ii) 0,460, pokud má poměr výkonu v provozu monitorovacího systému M dosahovat 0,52,
 - iii) 0,297, pokud má poměr výkonu v provozu monitorovacího systému M dosahovat 0,336
- v souladu s přílohou XI dodatkem 1 bodem 3.1.4.
- 6.2 Plán nápravných opatření se předkládá schvalovacímu orgánu nejpozději do 60 pracovních dnů od data oznámení uvedeného v bodu 6.1. Schvalovací orgán musí do 30 pracovních dnů tento plán nápravných opatření schválit nebo odmítnout. Jestliže však výrobce v uspokojivé míře schvalovacího orgánu prokáže, že je potřeba delší čas k prozkoumání nedostatku, aby mohl být předložen plán nápravných opatření, povolí se prodloužení.
- 6.3 Nápravná opatření se musí použít na všechna vozidla, která mají pravděpodobně stejnou závadu. Vyhodnotí se, zda je potřebné změnit dokumentaci schválení typu.
- 6.4 Výrobce poskytne kopii všech zpráv týkajících se plánu nápravných opatření a vede také záznamy o odvolacích akcích a posílá pravidelné zprávy schvalovacímu orgánu o stavu prováděných opatření.
- 6.5 Plán nápravných opatření musí zahrnovat požadavky uvedené v bodech 6.5.1 až 6.5.11. Výrobce přidělí plánu nápravných opatření jedinečné identifikační označení nebo číslo.
- 6.5.1 Popis všech typů vozidel zahrnutých do plánu nápravných opatření.
- 6.5.2 Popis zvláštních modifikací, změn, oprav, úprav, seřízení nebo dalších změn, které mají být provedeny, aby vozidlo byla shodná, včetně stručného přehledu údajů a technických studií, které podpoří rozhodnutí výrobce s ohledem na zvláštní opatření k nápravě neshodnosti.
- 6.5.3 Popis způsobu, jakým výrobce informuje majitele vozidel.
- 6.5.4 Popřípadě popis správné údržby nebo užívání, které výrobce stanoví v rámci plánu nápravných opatření jako podmínku k oprávnění pro opravy, a vysvětlení důvodů, které vedou výrobce k ukládání takové podmínky. Nesmí být vyžadována žádná údržba nebo podmínky užívání kromě takových, které prokazatelně souvisejí s neshodností a nápravnými opatřeními.
- 6.5.5 Popis postupu, který mají majitelé vozidel použít k nápravě neshodnosti. Tento popis musí obsahovat datum, po kterém směji být učiněna nápravná opatření, předpokládanou dobu oprav v dílně a místo oprav. Oprava musí být provedena bez průtahů, v průměrné lhůtě po dodání vozidla.
- 6.5.6 Kopie informací předaných majiteli vozidla.
- 6.5.7 Stručný popis systému používaného výrobcem k zajištění odpovídající dodávky součástí nebo systémů sloužících k nápravě akcí. Je nutno uvést, kdy daná dodávka součástí nebo systémů umožní zahájit opravy.
- 6.5.8 Kopie všech instrukcí rozeslaných osobám, které provádějí opravu.
- 6.5.9 Popis dopadu navržených nápravných opatření na emise, spotřebu paliva, jízdní vlastnosti a bezpečnost každého typu vozidel, kterého se týká plán nápravných opatření, včetně dat, technických prohlídek atd., které podporují tyto závěry.
- 6.5.10 Všechny další informace, zprávy nebo údaje, které může schvalovací orgán rozumně pokládat za potřebné k vyhodnocení plánu nápravných opatření.
- 6.5.11 Pokud plán nápravných opatření zahrnuje i stažení vozidel z provozu, musí být schvalovacímu orgánu předložen popis metody záznamů oprav. Užije-li se štítek, předloží se jeho vzorek.

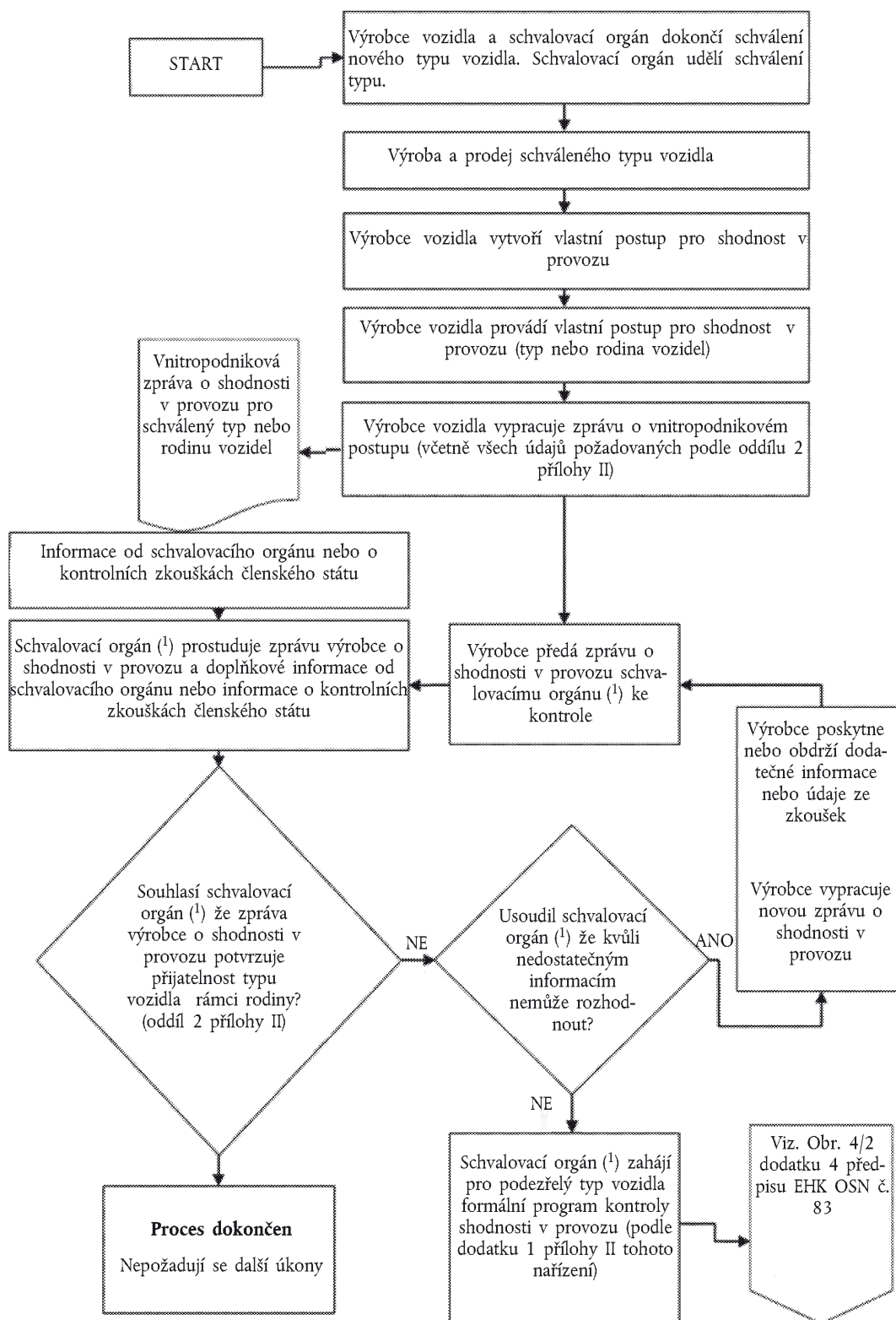
-
- 6.6 Výrobce může být požádán, aby provedl přiměřené a nezbytné zkoušky dílů a vozidel, na nichž byly provedeny navržené změny, opravy nebo úpravy, aby prokázal účinnost těchto změn, oprav nebo úprav.
 - 6.7 Výrobce je odpovědný za uchování záznamů o každém navráceném a opraveném vozidle a o dílně, ve které byla oprava provedena. Schvalovací orgán musí mít na požádání přístup k záznamům po dobu pěti let od provedení plánu nápravných opatření.
 - 6.8 Oprava nebo úprava nebo přidání nového zařízení musí být zaznamenány v osvědčení, který předává výrobce majiteli vozidla.
-

*Dodatek 2***Statistický postup zkoušek shodnosti vozidel v provozu**

1. Tento postup se použije k ověření shodnosti v provozu u zkoušky typu 1. Použitelná statistická metoda je stanovena v dodatku 4 předpisu EHK OSN č. 83 s výjimkami popsány v bodech 2 až 9 tohoto dodatku.
2. Poznámka 1 se nepoužije.
3. Bodem 3.2 se rozumí toto:

Vozidlo je považováno za vozidlo s velmi odchylnými emisemi, jsou-li splněny podmínky uvedené v bodu 3.2.2.
4. Bod 3.2.1 se nepoužije.
5. V bodu 3.2.2 se odkazem na řádek B tabulky v bodu 5.3.1.4 rozumí odkaz k příloze I tabulce 1 nařízení (ES) č. 715/2007 pro vozidla Euro 5 a k příloze I tabulce 2 nařízení (ES) č. 715/2007 pro vozidla Euro 6.
6. V bodech 3.2.3.2.1 a 3.2.4.2 se odkazem na oddíl 6 dodatku 3 rozumí odkaz na oddíl 6 dodatku 1 přílohy II tohoto nařízení.
7. V poznámkách 2 a 3 se odkazem na řádek A tabulky v bodu 5.3.1.4 rozumí odkaz k tabulce 1 přílohy I nařízení (ES) č. 715/2007 pro vozidla Euro 5 a k tabulce 2 přílohy I nařízení (ES) č. 715/2007 pro vozidla Euro 6.
8. V bodu 4.2 se odkazem k bodu 5.3.1.4 rozumí odkaz k tabulce 1 přílohy I nařízení (ES) č. 715/2007 pro vozidla Euro 5 a k tabulce 2 přílohy I nařízení (ES) č. 715/2007 pro vozidla Euro 6.
9. Obrázek 4/1 se nahrazuje tímto:

„Obrázek 4/1

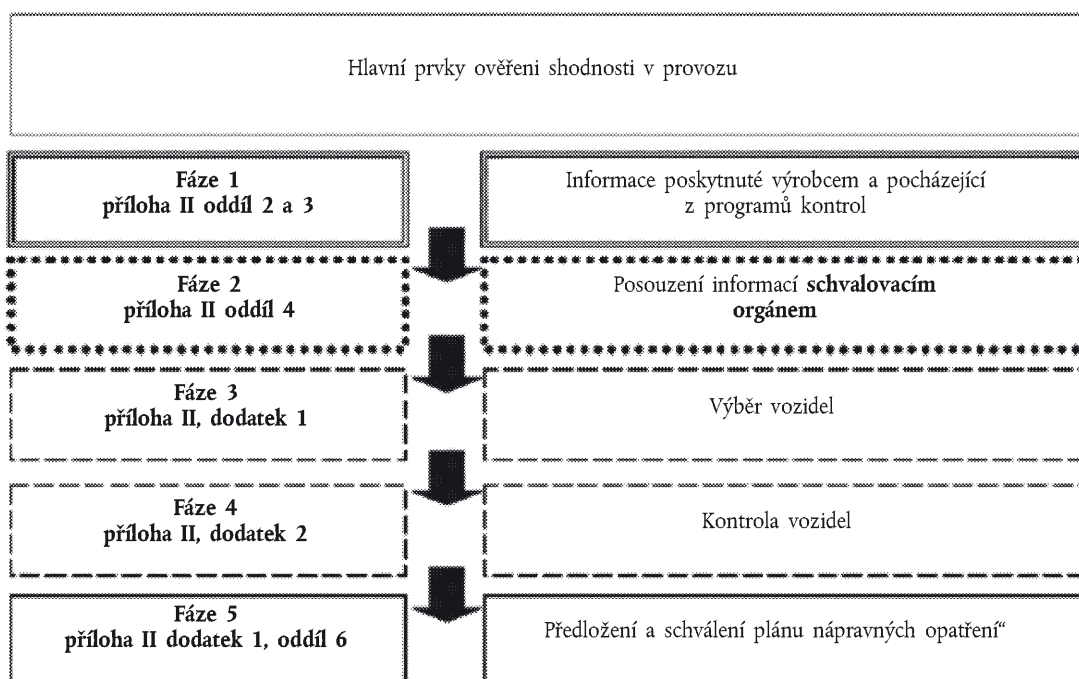
(1) V tomto případě se schvalovacím orgánem rozumí schvalovací orgán, který udělil schválení typu podle tohoto nařízení.“

Dodatek 3

Povinnosti týkající se shodnosti v provozu

1. Proces ověření shodnosti v provozu je znázorněn na obrázku 1.
2. Výrobce shromáždí veškeré informace, které jsou zapotřebí ke splnění požadavků této přílohy. Schvalovací orgán může vzít rovněž v úvahu informace z programů kontroly.
3. Schvalovací orgán provede všechny postupy a zkoušky nezbytné k tomu, aby byly splněny požadavky týkající se shodnosti v provozu (fáze 2 až 4).
4. V případě výskytu nesrovnalostí a neshod při posuzování dodaných informací bude schvalovací orgán požadovat vyjasnění od technické zkušebny, která zkoušku ke schválení typu prováděla.
5. Výrobce vypracuje a provede plán nápravných opatření. Plán musí být před provedením schválen schvalovacím orgánem (fáze 5).

Obrázek 1

Znázornění procesu ověření shodnosti v provozu

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 567/2011**ze dne 14. června 2011****o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Porchetta di Ariccia (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 4 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Porchetta di Ariccia“ předložená Itálií byla v souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 510/2006 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.

- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 7 nařízení (ES) č. 510/2006, musí být uvedený název zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název uvedený v příloze tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. června 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 256, 23.9.2010, s. 10.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě, uvedené v příloze I Smlouvy

Třída 1.2 Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)

ITÁLIE

Porchetta di Ariccia (CHZO)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 568/2011**ze dne 14. června 2011****o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Miód drahimski (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 4 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Miód drahimski“ předložená Polskem byla v souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 510/2006 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.

- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 7 nařízení (ES) č. 510/2006, musí být uvedený název zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název uvedený v příloze tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. června 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 248, 15.9.2010, s. 8.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě, uvedené v příloze I Smlouvy:

Třída 1.4 Ostatní produkty živočišného původu (vejce, med, různé mléčné výrobky kromě másla atd.)

POLSKO

Míód drahimski (CHZO)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 569/2011**ze dne 15. června 2011****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“⁽¹⁾),s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 16. června 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. června 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	90,3
	MK	31,8
	TR	93,0
	ZZ	71,7
0707 00 05	TR	112,2
	ZZ	112,2
0709 90 70	TR	117,4
	ZZ	117,4
0805 50 10	AR	74,7
	CL	79,9
	TR	63,4
	ZA	98,2
	ZZ	79,1
0808 10 80	AR	107,8
	BR	74,6
	CL	95,6
	CN	99,6
	NZ	114,6
	US	178,7
	UY	57,7
	ZA	99,5
	ZZ	103,5
0809 10 00	TR	166,5
	ZZ	166,5
0809 20 95	TR	409,3
	XS	175,4
	ZZ	292,4

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 570/2011**ze dne 15. června 2011,****kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Částky reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru

a některých sirupů na hospodářský rok 2010/11 byly stanoveny nařízením Komise (EU) č. 867/2010 ⁽³⁾. Tyto ceny a tato cla byly naposledy pozměněné prováděcím nařízením Komise (EU) č. 565/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s pravidly a postupy stanovenými nařízením (ES) č. 951/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 16. června 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. června 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Úř. věst. L 259, 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 156, 15.6.2011, s. 3.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 16. června 2011

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	47,19	0,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	47,19	0,45
1701 91 00 ⁽²⁾	48,59	2,89
1701 99 10 ⁽²⁾	48,59	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,59	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,49	0,22

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 571/2011**ze dne 15. června 2011,****kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin platné ode dne 16. června 2011**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (EU) č. 642/2010 ze dne 20. července 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o dovozní cla v odvětví obilovin ⁽²⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 se dovozní clo za produkty kódů KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vysoce jakostní pšenice obecná), 1002, ex 1005, jiná než hybridní osivo, a ex 1007, jiná než hybridy k seti, rovná intervenční ceně platné pro uvedené produkty při dovozu, zvýšené o 55 % a snížené o dovozní cenu CIF platnou pro dotyčnou zásilku. Uvedené clo však nesmí překročit celní sazbu společného celního sazebníku.

- (2) Podle čl. 136 odst. 2 nařízení (ES) č. 1234/2007 se pro účely výpočtu dovozního cla podle odstavce 1 uvedeného článku pro uvedené produkty pravidelně stanoví reprezentativní dovozní ceny CIF.

- (3) Podle čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) č. 642/2010 je cenou pro výpočet dovozního cla produktů kódů KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vysoce jakostní pšenice obecná), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 a 1007 00 90 denní reprezentativní dovozní cena CIF určená postupem podle článku 5 uvedeného nařízení.

- (4) Je třeba stanovit dovozní cla použitelná ode dne 16. června 2011 až do doby, kdy budou stanovena nová dovozní cla a vstoupí v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Počínaje dnem 16. června 2011 jsou dovozní cla v odvětví obilovin uvedená v čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 stanovena v příloze I tohoto nařízení na základě údajů uvedených v příloze II.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 16. června 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. června 2011.

Za Komisi,
jménem předsedy,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 187, 21.7.2010, s. 5.

PŘÍLOHA I

Dovozní cla za produkty podle čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 použitelná ode dne 16. června 2011

Kód KN	Popis zboží	Dovozní clo ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PŠENICE tvrdá vysoké jakosti	0,00
	střední jakosti	0,00
	nízké jakosti	0,00
1001 90 91	PŠENICE obecná, k setí	0,00
ex 1001 90 99	PŠENICE obecná vysoké jakosti, jiná než osivo	0,00
1002 00 00	ŽIT O	0,00
1005 10 90	KUKUŘICE, jiná než hybridní osivo	0,00
1005 90 00	KUKUŘICE, jiná než osivo ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	zrna ČIROKU, jiná než hybridy k setí	0,00

⁽¹⁾ Pro zboží, které je do Unie dopravováno přes Atlantický oceán nebo Suezským průplavem může podle čl. 2 odst. 4 nařízení (EU) č. 642/2010 dovozce získat snížení cla ve výši:

- 3 EUR/t, pokud se přístav vykládky nachází ve Středozezemním moři nebo v Černém moři,
- 2 EUR/t, pokud se přístav vykládky nachází v Dánsku, Estonsku, Irsku, Litvě, Lotyšsku, Polsku, Finsku, Švédsku, Spojeném království nebo na atlantickém pobřeží Iberského poloostrova.

⁽²⁾ Dovožci může být poskytnuto paušální snížení ve výši 24 EUR/t, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 3 nařízení (EU) č. 642/2010.

PŘÍLOHA II

Prvky výpočtu cel stanovených v příloze I

31.5.2011-14.6.2011

1. Průměry za referenční období podle čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) č. 642/2010:

(EUR/t)

	Pšenice obecná ⁽¹⁾	Kukuřice	Pšenice tvrdá, vysoké jakosti	Pšenice tvrdá, střední jakosti ⁽²⁾	Pšenice tvrdá, nízké jakosti ⁽³⁾	Ječmen
Burza	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotace	270,51	205,35	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	338,30	328,30	308,30	172,34
Prémie – Záliv	—	16,15	—	—	—	—
Prémie – Velká jezera	92,13	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Kladná premie 14 EUR/t zahrnuta (čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 642/2010).⁽²⁾ Záporná premie 10 EUR/t (čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 642/2010).⁽³⁾ Záporná premie 30 EUR/t (čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 642/2010).

2. Průměry za referenční období podle čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) č. 642/2010:

Náklady za přepravu: Mexický záliv–Rotterdam: 17,78 EUR/t

Náklady za přepravu: Velká jezera–Rotterdam: 47,92 EUR/t

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU ATALANTA/2/2011

ze dne 15. června 2011

o jmenování velitele operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Atalanta)

(2011/341/SZBP)

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 38 této smlouvy,

s ohledem na společnou akci Rady 2008/851/SZBP ze dne 10. listopadu 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska ⁽¹⁾ (Atalanta), a zejména na článek 6 uvedené společné akce,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 6 společné akce 2008/851/SZBP zmocnila Rada Politický a bezpečnostní výbor k přijímání rozhodnutí o jmenování velitele operace EU.
- (2) Spojené království nyní navrhuje, aby generálmajora Bustera HOWESE ve funkci velitele operace EU nahradil kontraadmirál Duncan POTTS.
- (3) Vojenský výbor Evropské unie tento návrh podporuje.
- (4) V souladu s článkem 5 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke

Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní vypracovávání a provádění těchto rozhodnutí a činností Unie, které mají vliv na obranu,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Velitelem operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska je jmenován kontraadmirál Duncan POTTS.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. srpna 2011.

V Bruselu dne 15. června 2011.

Za Politický a bezpečnostní výbor
předseda
O. SKOOG

⁽¹⁾ Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33.

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 9. května 2011,

kterým se mění rozhodnutí ECB/2004/3 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky

(ECB/2011/6)

(2011/342/EU)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 12.3 tohoto statutu,

s ohledem na rozhodnutí ECB/2004/2 ze dne 19. února 2004, kterým se přijímá jednací řád Evropské centrální banky ⁽¹⁾, a zejména na článek 23 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 127 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie může Rada svěřit Evropské centrální bance (ECB) zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými a dalšími finančními institucemi, s výjimkou pojišťovacích podniků. Rada tuto možnost uplatnila a v souladu s článkem 2 nařízení Rady (EU) č. 1096/2010 ze dne 17. listopadu 2010 o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropské rady pro systémová rizika ⁽²⁾, pověřila ECB úkolem zajišťovat sekretariát pro Evropskou radu pro systémová rizika (ESRB) a poskytovat tak ESRB analytickou, statistickou, logistickou a správní podporu. V této souvislosti bude ECB rovněž vypracovávat nebo uchovávat dokumenty, které se týkají jejich činností, politik nebo rozhodnutí souvisejících s ESRB a které budou považovány za dokumenty ECB ve smyslu rozhodnutí ECB/2004/3 ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky ⁽³⁾.
- (2) I když podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1096/2010 sekretariát ESRB zajišťuje uplatňování rozhodnutí ECB/2004/3, které vymezuje podmínky a meze, za nichž je ESRB povinna umožnit přístup k dokumentům ESRB, ECB by měla rozhodnutí ECB/2004/3 upravit tak, aby odrazilo skutečnost, že ECB bude vypracovávat nebo uchovávat dokumenty, které se týkají jejich činností, politik nebo rozhodnutí souvisejících s ESRB a které budou považovány za dokumenty ECB ve smyslu rozhodnutí ECB/2004/3.
- (3) Je třeba zajistit, aby ECB mohla odmítnout přístup k dokumentům, které vypracovala nebo uchovává

a které se týkají jejich činností, politik či rozhodnutí podle čl. 127. odst. 5 a 6 Smlouvy v oblasti finanční stability, včetně dokumentů týkajících se její podpory ESRB, pokud by jejich zpřístupnění narušovalo ochranu veřejného zájmu, co se týče stability finančního systému v Unii.

- (4) V rozhodnutí ECB/2004/3 je rovněž třeba provést nezbytné změny, kterými se zohlední terminologické změny a přečíslování článků v návaznosti na vstup Lisabonské smlouvy v platnost,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí ECB/2004/3 se mění takto:

1. V článku 4 se odstavec 1 mění takto:

- a) v písmenu a) se doplňuje nová odrážka, která zní:

„— stabilitu finančního systému v Unii nebo v členském státě;“

- b) slovo „Společenství“ se nahrazuje slovem „Unie“.

2. V článku 4 odstavci 4 se doplňuje nová věta, která zní:

„Pokud jde o žádosti o přístup k dokumentům Evropské rady pro systémová rizika, použije se rozhodnutí Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2011/5 ze dne 3. června 2011 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské rady pro systémová rizika ^(*), přijaté na základě článku 7 nařízení Rady (EU) č. 1096/2010 ze dne 17. listopadu 2010 o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropské rady pro systémová rizika ^(**).“

(*) Úř. věst. C 176, 16.6.2011, s. 3.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 162.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 162.

⁽³⁾ Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 42.

3. V článku 8 se odkazy na článek 230 nahrazují odkazy na článek 263 a odkazy na článek 195 se nahrazují odkazy na článek 228 Smlouvy.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 18. června 2011.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 9. května 2011.

prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

IV

(Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu)

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 341/09/KOL

ze dne 23. července 2009

o oznámeném režimu týkajícím se daňových úlev pro určitá družstva (Norsko)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 až 63 a protokol 26 této dohody,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾, a zejména na článek 24 této dohody,

S OHLEDEM na čl. 1 odst. 2 části I a čl. 4 odst. 4, článek 6 a čl. 7 odst. 5 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem ⁽⁴⁾,

S OHLEDEM na pokyny Kontrolního úřadu pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP ⁽⁵⁾, a zejména na kapitolu o zdanění podnikatelské činnosti,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 o prováděcích ustanoveních uvedených v článku 27 části II protokolu 3 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem“.

⁽⁴⁾ Dále jen „protokol 3“.

⁽⁵⁾ Pokyny pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem, které byly přijaty a vydány Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994, zveřejněné Úř. věst. L 231, 3.9.1994, s. 1 a v dodatku EHP č. 32, 3.9.1994. Dále jen „pokyny pro státní podporu“.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 zveřejněné v Úř. věst. L 139, 25.5.2006, s. 37 a v dodatku EHP č. 26, 25.5.2006, s. 1 v platném znění. Aktuální znění pokynů pro státní podporu je zveřejněno na internetových stránkách Kontrolního úřadu na adrese: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

S OHLEDEM na rozhodnutí č. 719/07/KOL ze dne 19. prosince 2007 o zahájení řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem v souvislosti s oznámeným režimem týkajícím se daňových úlev pro družstva,

POTÉ, co vyzval zúčastněné strany k podání připomínek ⁽⁷⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

1 POSTUP

Dopisem ze dne 28. června 2007 norského ministerstva státní správy a reforem, který Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval dne 29. června 2007 (dokument č. 427327), a dopisem ministerstva financí ze dne 22. června 2007, který Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval dne 4. července 2007 (dokument č. 428135), oznámily norské orgány v souladu s čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem navrhované změny pravidel týkajících se zdanění družstevních společností, která jsou obsažena v § 10–50 daňového zákona.

Po výměně různé korespondence ⁽⁸⁾ Kontrolní úřad dopisem ze dne 19. prosince 2007 norské orgány informoval, že se s ohledem na oznámený režim týkající se daňových úlev pro určitá družstva rozhodl zahájit řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3. Dopisem ze dne 20. února 2008 (dokument č. 465882) předložily norské orgány své připomínky k rozhodnutí č. 719/07/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

⁽⁷⁾ Zveřejněno v Úř. věst. C 96, 17.4.2008, s. 27 a v dodatku EHP č. 20, 17.4.2008, s. 44.

⁽⁸⁾ Pokud jde o podrobnější informace o korespondenci mezi Kontrolním úřadem a norskými orgány, odkazuje se na rozhodnutí Kontrolního úřadu o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, rozhodnutí č. 719/07/KOL, zveřejněno v Úř. věst. C 96, 17.4.2008, s. 27 a v dodatku EHP č. 20, 17.4.2008, s. 44.

Rozhodnutí č. 719/07/KOL bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* a v dodatku EHP⁽⁹⁾. Kontrolní úřad zúčastněné strany vyzval, aby k němu předložily své připomínky.

Kontrolní úřad obdržel připomínky od řady zúčastněných stran⁽¹⁰⁾. Dopisem ze dne 23. května 2008 (dokument č. 478026) předal Kontrolní úřad tyto připomínky norským orgánům, které měly možnost se k nim vyjádřit, ty se však rozhodly, že nepředloží žádné další připomínky.

2 POPIS NAVRHOVANÉHO OPATŘENÍ

2.1 SOUVISLOSTI

V roce 1992 zavedly norské orgány režim týkající se zvláštních daňových odpočtů pro určitá družstva. Podle tohoto režimu mají určitá družstva v zemědělství, lesnictví a rybářství, jakož i spotřebitelská družstva nárok na daňové odpočty na základě vkladů do základního kapitálu. Na ostatní formy družstev se režim nevztahuje. Odpočet byl omezen na nejvýše 15 % ročního čistého příjmu a je uplatňován výlučně u části příjmu plynoucí z obchodu s členy družstva. Odpočet odpovídající nejvyšší přípustné částce by znamenal snížení běžné sazby daně z příjmu právnických osob ve výši 28 % na sazbu ve výši 23,8 %. Cílem režimu je poskytnout družstvům daňovou výhodu, přičemž se vychází ze skutečnosti, že družstva mají ve srovnání s ostatními podniky ztížený přístup k základnímu kapitálu⁽¹¹⁾.

Režim byl zrušen od fiskálního roku 2005. S ohledem na státní rozpočet na rok 2007 však norské orgány navrhly znovuzavedení režimu v mírně pozměněné podobě⁽¹²⁾. Režim byl tudíž oznámen Kontrolnímu úřadu.

2.2 CÍL REŽIMU

Podle oznámení je nutno družstva podporovat z důvodu veřejného zájmu spočívajícího v zachování podniků založených na zásadách jako demokracie, svépomoc, odpovědnost, rovnost, spravedlnost a solidarita jakožto alternativy společností s ručením omezeným. V zájmu zajištění veřejného, nehmotného zájmu o zachování družstevních společností jako alternativy společností s ručením omezeným je nutno kompenzovat družstvům nevýhodu, kterou mají v porovnání s ostatními podniky. Podle oznámení je tudíž cílem oznámeného režimu vyrovnání některých těchto nevýhod souvisejících s poskytováním kapitálu.

⁽⁹⁾ Odkaz na Úř. věst. viz poznámka pod čarou 8.

⁽¹⁰⁾ Oddíl I bod 5 níže.

⁽¹¹⁾ Oddíl 12.2 návrhu norské vlády ze dne 29. září 2006 (*Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte- og avgiftsopplegget 2007 - lovendringer*).

⁽¹²⁾ *Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte- og avgiftsopplegget 2007 - lovendringer*.

2.3 NAVRHOVANÉ OPATŘENÍ

Oznámené opatření je stanoveno v novém § 10–50 daňového zákona, podle něhož mohou mít družstva nárok na daňový odpočet. Ustanovení zní takto:

„[...] odpočet lze přiznat na základě vkladů do kolektivního základního kapitálu až do výše 15 % příjmu. Odpočet je uplatňován pouze u příjmu plynoucího z obchodu s členy. Obchod s členy a rovnocenný obchod musí být vykázán v účetnictví a musí být doložen.“⁽¹³⁾

Podle norských orgánů neodkazuje výraz „kolektivní základní kapitál“ na položku v rozvaze družstev, nýbrž se jedná o čistě daňový výraz. Z toho vyplývá, že se kolektivní základní kapitál může skládat ze zadržného kapitálu, premiových fondů, což jsou prémie členů ponechané v družstvu v „rezervě pro následné vyplacení“⁽¹⁴⁾, a individuálních fondů ve formě prémie, která byla převedena na kapitálové účty členů v družstvu⁽¹⁵⁾.

„Rovnocenný obchod“ je definován v § 10–50 odst. 3 daňového zákona jako nákup prodejních organizací rybářů od členů jiné prodejní organizace rybářů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky, nákup zemědělského družstva od odpovídajícího družstva za účelem regulace trhu a nákupy uložené státním orgánem⁽¹⁶⁾.

Z navrhovaného ustanovení vyplývá, že daňový odpočet je obecně povolen pouze s ohledem na příjem plynoucí z obchodu s členy. Odpočet se tudíž neuplatňuje na příjem plynoucí z obchodu s ostatními subjekty. Jak je uvedeno v předloze § 10–50 daňového zákona, na základě účetnictví vedeného družstvem musí být možné určit obchod s členy a rovnocenný obchod. Je proto nezbytné vedení odděleného účetnictví pro obchod s členy a obchod s třetími stranami. Družstvo musí být s to doložit obchod s členy a rovnocenný obchod.

⁽¹³⁾ Neoficiální překlad Kontrolního úřadu. Původní norský text zní takto: „[...] I tillegg kan det gis fradrag for avsetning til felleseid andelskapital med inntil 15 prosent av inntekten. Fradrag gis bare i inntekt av omsetning med medlemmene. Omsetning med medlemmene og likestilt omsetning må fremgå av regnskapet og kunne legitimeres.“

⁽¹⁴⁾ § 28 zákona o družstvech.

⁽¹⁵⁾ § 29 zákona o družstvech.

⁽¹⁶⁾ Norské orgány uvedly, že toto ustanovení platí pouze pro družstva, jejichž činnosti nespádají do oblasti působnosti Dohody o EHP, viz dopis norských orgánů ze dne 6. července 2009 (dokument č. 523765), s. 3. Na základě této skutečnosti nebude Kontrolní úřad analyzovat pojem „rovnocenný obchod“.

V oznámení norské orgány odhadly, že ztráta daňových příjmů plynoucí z režimu by za fiskální rok 2007 činila 35 milionů NOK až 40 milionů NOK (přibližně 4–5 milionů EUR).

2.4 PŘÍJEMCI

Režim se bude vztahovat na družstva uvedená v odstavcích 2 a 4 až 6 navrhovaného § 10–50 daňového zákona. Z těchto ustanovení vyplývá, že oznámený režim zahrnuje především určitá spotřebitelská družstva a družstva činná v zemědělství, lesnictví a rybářství.

Co se týká spotřebitelských družstev, z odst. 2 písm. a) navrhovaného § 10–50 daňového zákona vyplývá, že oznámený režim mají využívat pouze spotřebitelská družstva, u nichž více než 50 % pravidelného obratu plyne z obchodu s členy.

Daňový odpočet mohou využít rovněž stavební družstva, na něž se vztahuje zákon o stavebních družstvech⁽¹⁷⁾. To představuje rozšíření režimu v porovnání s režimem, který platil do roku 2005, viz oddíl I bod 2.1.

Na jiná družstva než družstva výslovně uvedená v § 10–50 daňového zákona se režim nevztahuje. Podle norských orgánů je výběr způsobilých družstev založen na předpokladu, že je nezbytná kompenzace mimořádných nákladů v odvětvích, jichž se týká oznámený režim. Družstva v odvětvích, jež nebudou do režimu zahrnuta, jsou podle norských orgánů obvykle menší společnosti s omezenou hospodářskou činností či nehopodářskou činností.

2.5 DEFINICE DRUŽSTEV V NORSKÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH

Družstvo je v § 1 odst. 2 zákona o družstvech⁽¹⁸⁾ vymezeno jako podnik,

„jehož hlavním cílem je podporovat hospodářské zájmy svých členů, a to jejich účastí ve společnosti jakožto kupujících, dodavatelů či jiným podobným způsobem, kdy

1. výnos kromě běžného výnosu z investovaného kapitálu je ponechán ve společnosti nebo je rozdělen mezi členy na základě jejich podílu na obchodu se skupinou, a

⁽¹⁷⁾ Lov 6. juni 2003 No 38 Lov om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova).
⁽¹⁸⁾ Lov 29. juni 2007 No 81 Lov om samvirkeforetak (samvirkelova).

2. žádný z členů neodpovídá osobně za dluhy skupiny, a to v plné výši nebo za části, které společně tvoří celkové dluhy.“⁽¹⁹⁾

Z § 3 odst. 2 zákona o družstvech dále vyplývá, že členové družstva nejsou povinni vložit do družstva kapitál, pokud s tím jednotlivý člen nesouhlasil písemně v době přihlášení se za člena nebo ve zvláštní dohodě. K tomuto požadavku se nepřihlíží pouze v případech, je-li povinnost platit členský příspěvek stanovena ve stanovách družstva. Z téhož ustanovení mimoto plyne, že případná povinnost vložit kapitál musí být omezena, a to na určitou částku či jiným způsobem.

2.6 DRUŽSTEVNÍ HNUTÍ V NORSKU⁽²⁰⁾

V Norsku existuje přibližně 4 000 družstev s více než 2 miliony členů. Družstva působí především v zemědělství, rybářství, bytové výstavbě a ve spotřebitelském sektoru, avšak rovněž v jiných částech hospodářství, jako je pojištění, doprava, dodávky energie, zdravotní péče, sdělovací prostředky atd.

Svaz norských zemědělských družstev zahrnuje 14 celostátních organizací vykonávajících činnosti jako zpracování, prodej a nákup zemědělských produktů a zboží používaného při zemědělské výrobě (hnojiva, stroje atd.), chov, úvěry a pojištění. Zemědělská družstva mají více než 50 000 jednotlivých členů (zemědělců), přibližně 19 000 zaměstnanců a roční obrat více než 58 miliard NOK (přibližně 6 miliard EUR). Zemědělská družstva vlastní některé z nejznámějších norských značek jako TINE (mléčné výrobky), Gilde (červené maso) a Prior (vejce a drůbež). K hlavním cílům zemědělských družstev patří zajištění kanálů pro zpracování a uvádění zemědělské produkce na trh a dobrých podmínek pro přístup ke kapitálu a vstupům pro výrobu v každém zemědělském podniku.

Podle norského zákona o čerstvých rybách⁽²¹⁾ mají norské družstevní prodejní organizace výhradní právo zajišťovat veškeré přímé uvádění ryb, koryšů a měkkýšů na trh s výjimkou chovaných ryb. V tomto odvětví existuje šest družstevních prodejních organizací. Oblast působnosti každé organizace souvisí se zeměpisnou oblastí a/nebo jednotlivými druhy. Družstevní prodejní organizace vlastní samotní rybáři. Kromě funkcí v oblasti uvádění na trh mají prodejní organizace rovněž kontrolní funkce, co se týká ochrany mořských zdrojů. Hodnota ryb, koryšů a měkkýšů přímo uvedených na trh činí zhruba 6 miliard NOK (přibližně 620 milionů EUR). 90 % všech ryb, koryšů a měkkýšů se vyváží.

⁽¹⁹⁾ Překlad z internetových stránek norského družstevního střediska, www.samvirke.org.

⁽²⁰⁾ Informace v tomto oddílu vycházejí z velké části z internetových stránek norského družstevního střediska, střediska pro poskytování informací, dokumentace a poradenství v souvislosti s družstvy, které vlastní hlavní družstevní organizace v Norsku, www.samvirke.org.

⁽²¹⁾ Lov 14. desember 1951 No 3 om omsetning av råfisk (Råfiskloven), viz zejména § 3.

Coop NKL BA je ústřední organizací norských spotřebitelských družstev. Coop je řetězec obchodů s potravinami, který má přibližně 1,1 milionu jednotlivých členů organizovaných ve 140 družstvech. Provozuje více než 1 350 obchodů s ročním obratem ve výši zhruba 34 miliard NOK (přibližně 3,6 miliardy EUR) a má okolo 22 000 zaměstnanců. Podíl na trhu pro obchody s potravinami dosahuje 24 %. Coop působí rovněž v oblasti zpracování potravin a spolupracuje s jinými skandinávskými družstevními maloobchodními organizacemi, co se týká nákupu a zpracování. K hlavním cílům spotřebitelských družstev patří poskytování bezvadného a užitečného zboží a služeb členům za konkurenční ceny a současně působení jako zájmová organizace členů v oblasti spotřebitelských záležitostí.

Norský svaz sdružení bytových družstev je celostátním sdružením, které zastupuje 86 sdružení bytových družstev a zahrnuje 772 000 jednotlivých členů a 378 000 bytových jednotek v téměř 5 100 přidružených bytových družstvech. Sdružení bytových družstev se liší co do velikosti, a čítají od 100 do 190 000 jednotlivých členů. Bytová družstva mají významný podíl na trhu s byty ve městech, v Oslu se podíl na trhu blíží 40 %, přičemž celostátní průměr činí 15 %. Hlavním cílem je zajištění řádných a vhodných bytů pro členy a snaha o dobré a stabilní podmínky pro družstevní bydlení.

2.7 NORSKÉ PŘEDPISY O ZDANĚNÍ DRUŽSTEV A POSTAVENÍ DRUŽSTEV

Obecná sazba daně z příjmu právnických osob činí v Norsku 28 %. Daň se uplatňuje na čistý zdanitelný příjem podnikatelských subjektů. Uplatňuje se také v případě, je-li příjem vložen do základního kapitálu společnosti. Norský vrchní soud však dospěl k závěru, že vklady do kapitálu v podobě akcií nejsou pro přijímající společnost zdanitelným příjmem⁽²²⁾. Důvodem je to, že se má za to, že vklady již byly zdaněny jako příjem vkladatele. Zatímco podnik musí zaplatit 28 % daň ze základního kapitálu financovaného z vlastního příjmu podniku, s ohledem na vklady podílníků nebo veřejnosti se neplatí žádná daň. Z toho vyplývá, že podniky zřízené jako společnosti s ručením omezeným atd. mohou navýšit svůj základní kapitál získáním nezdanitelných vkladů do kapitálu v podobě akcií od podílníků nebo veřejnosti.

Družstva však tuto možnost nemají. Podle norského zákona o družstvech nemohou upisovat akcie veřejnosti, ani vydávat jiné kapitálové certifikáty nebo cenné papíry. Má se rovněž za to, že zásada otevřenosti družstva pro další členy omezuje výši kapitálových vkladů, jež mohou družstva požadovat od svých členů.

Podle oznámení považují norské orgány povinnosti a omezení, která družstvům ukládá zákon, za nezbytné a spojené

s družstevními principy. Norské orgány se proto domnívají, že by zrušení těchto omezení znamenalo porušení základních družstevních principů. Norské orgány uvedly, že norský zákon o družstvech může být v tomto ohledu přísnější než právní předpisy o družstvech v ostatních evropských státech. Norské orgány například odkazují na článek 64 nařízení ES o statutu Evropské družstevní společnosti⁽²³⁾, podle něhož může družstvo vydávat jiné cenné papíry než akcie, které mohou upisovat členové i nečlenové. Norské orgány však považují omezení uložená družstvům v Norsku za nezbytná.

3 DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

Rozhodnutím č. 719/07/KOL se Kontrolní úřad s ohledem na oznámený režim rozhodl zahájit formální vyšetřovací řízení. V rozhodnutí o zahájení řízení zastával Kontrolní úřad předběžný názor, že režim představuje státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

Kontrolní úřad se zaprvé domníval, že navrhovaná daňová úleva pro družstva poskytuje družstvům výhodu. Kontrolní úřad se zadruhé domníval, že daňová úleva pro družstva je selektivní, a měl pochybnosti, zda ji lze odůvodnit povahou a strukturou norského daňového systému. Na základě skutečnosti, že by režim snížil daň z příjmu právnických osob, kterou mají platit družstva, na něž se vztahuje daný režim, vyjádřil Kontrolní úřad pochybnosti, zda režim nenaruší či nemůže narušit hospodářskou soutěž. Kontrolní úřad vyslovil rovněž pochybnosti, zda by oznámené opatření bylo možno považovat za opatření, které je v souladu s některou z výjimek stanovených v článku 61 Dohody o EHP, a tudíž je lze považovat za slučitelné s pravidly státní podpory obsaženými v Dohodě o EHP.

4 PŘIPOMÍNKY NORSKÝCH ORGÁNŮ

Norské orgány tvrdí, že navrhovaný daňový odpočet neposkytuje družstvům výhodu. Norské orgány se na jedné straně domnívají, že daňový odpočet je nutno považovat za „součást ujednání, podle něhož daňový režim představuje platby státu pro družstevní společnosti za přizpůsobení se stávajícímu právnímu rámci pro družstva“⁽²⁴⁾. Stát tímto zajišťuje družstevní formu jako alternativu společností s ručením omezeným, což se považuje za nehmotnou výhodu ve veřejném zájmu. Na druhou stranu norské orgány tvrdí, že daňový odpočet je nutno považovat za náhradu za mimořádné náklady, které družstvům vznikají v důsledku omezení, jež jim byla uložena, pokud jde o přístup k základnímu kapitálu, což se považuje za strukturální nevýhodu družstev. Norské orgány uvedly, že předpokládají, že dotyčné opatření pouze kompenzuje a neutralizuje základní nevýhodu uloženou družstvům, pokud jde o přístup k základnímu kapitálu.

⁽²³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu Evropské družstevní společnosti (Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1).

⁽²⁴⁾ Dopis norských orgánů ze dne 20. února 2008 (dokument č. 465882), s. 2.

⁽²²⁾ Rt. 1917 s. 627 a Rt. 1927 s. 869.

S ohledem na obě tvrzení norské orgány uvádějí, že režim je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Zdá se, že toto tvrzení vychází z názoru, že podpora poskytnutá na základě režimu nepřekročí mimořádné náklady spojené s fungováním jakožto družstva, ani veřejnou výhodu spočívající v zajištění družstevní formy.

Norské orgány dále tvrdí, že využití daňového opatření nebrání v použití zásady investora v tržním hospodářství, jelikož forma podpory, kterou stát zvolí, není důležitá.

Z praxe evropských soudů a Evropské komise vyplývá, že skutečnost, že opatření kompenzuje nevýhodu, kterou dotýčný podnik má, neznamená, že nelze mít za to, že opatření uděluje podniku výhodu. Podle norských orgánů se tato praxe na daný případ nevztahuje. Všechny společnosti s ručením omezeným mají možnost navýšit svůj základní kapitál tím, že získají vklady, které jsou pro společnost nezdanitelným příjmem. Režim pouze kompenzuje nevýhodu a zajišťuje družstvům rovné podmínky s ostatními společnostmi. Norské orgány dále tvrdí, že se daný případ liší od rozhodnutí Evropské komise ve věci OTE⁽²⁵⁾, jelikož daňová výhoda a mimořádné náklady způsobené povinností se v daném případě vyskytují současně. Norské orgány mají za to, že bod 101 ve věci OTE znamená, že to může mít význam pro hodnocení opatření jako státní podpory.

Co se týká selektivity režimu, norské orgány uvedly, že v důsledku režimu se s družstvy zachází tak, jako kdyby byl vlastní kapitál financován podílíky. Daňová výhoda umožňuje, aby přijímající družstvo vložilo stejnou částku do základního kapitálu, aniž by muselo platit daň, jako kdyby obdrželo obdobnou částku jako vklady do kapitálu v podobě akcií. Podle názoru norských orgánů se proto na družstva vztahuje obecné pravidlo týkající se vkladů do základního kapitálu.

Norské orgány mimoto tvrdí, že oznámený režim je v souladu s pravidly státní podpory obsaženými v Dohodě o EHP a zásadami uvedenými ve sdělení Komise o družstvech⁽²⁶⁾. Norské orgány odkazují zejména na bod 3.2.6 sdělení Komise, podle něhož lze v případě družstev uvítat zvláštní daňové zacházení.

⁽²⁵⁾ Rozhodnutí Evropské komise ve věci C 2/2006 OTE.

⁽²⁶⁾ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o podpoře družstev v Evropě, KOM(2004)18 ze dne 23. února 2004, dále jen „sdělení Komise o družstvech“ nebo „sdělení Komise“.

Co se týká narušení hospodářské soutěže, norské orgány tvrdí, že režim pouze vyrovnává stávající narušení na úkor družstev, proto pravděpodobně zvýší účinnost dotčených trhů.

5 PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

Po zveřejnění rozhodnutí č. 719/07/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení s ohledem na oznámenou podporu pro určitá družstva obdržel Kontrolní úřad ESVO připomínky od řady třetích stran.

Připomínky francouzské vlády v podstatě odkazují na zvláštní charakter družstev a zdůrazňují, že cílem oznámeného režimu je pouze kompenzovat družstvům strukturální nevýhody.

Cooperatives Europe zastupuje družstva z celé Evropy a usiluje o podporu a rozvoj družstevních podniků. Organizace nejprve poukazuje na zvláštní identitu družstva, kterou orgány Společenství uznaly. Cooperatives Europe se domnívá, že zvláštní režimy, z nichž mají prospěch družstva, nelze porovnávat s režimy, které se vztahují na ostatní formy podniků, jelikož režimy představují praktické převedení družstevních principů. Cooperatives Europe uvádí, že cílem ani dopadem zvláštních daňových opatření pro družstva není umožnění nekalé hospodářské soutěže, nýbrž mají vzít v úvahu a přiměřeně kompenzovat omezení, která souvisí s družstevní formou. Podle Cooperatives Europe je režim odůvodněn zásadou rovnosti, jelikož se družstva potýkají s určitými nevýhodami, mimo jiné co se týká přístupu ke kapitálu. Cooperatives Europe se domnívá, že družstva podléhají nezávislému právnímu režimu, který bere v úvahu jejich zvláštnosti. Uvádí se, že pokud je daňový režim, který je specifický pro družstva, v souladu s logikou právního systému v členském státě, jedná se o důsledek způsobu fungování družstva spojeného s družstevními principy a hodnotami a je přiměřený omezením uloženým těmito způsoby fungování družstev, nelze jej považovat za státní podporu či výhodu, nýbrž se jedná pouze o režim, který vyplývá z logiky fungování, která se liší od jiných forem podniků, a je odůvodněný zásadou rovnosti zacházení mezi jednotlivými formami podniků. Cooperatives Europe rovněž tvrdí, že režim kompenzuje nevýhody, s nimiž se potýkají družstva, a tudíž uznává logiku družstevního systému a jeho právo soutěžit za rovných podmínek.

Kooperativa Förbundet, organizace spotřebitelských družstev ve Švédsku, podporuje tvrzení, která předložila organizace Cooperatives Europe.

Confcooperative – Confederazione Cooperative Italiane je organizace italských družstev. Tato organizace vyzdvihuje cíl družstev spočívající ve vzájemnosti a vyvozuje závěr, že norské právní předpisy jsou v souladu s právními předpisy v ostatních členských státech, které usilují o omezení nevýhod, s nimiž se družstva setkávají, zejména při získávání kapitálu, a zdůrazňuje, že případný přebytek vyplacený v družstvu členům je majetkem člena, nemůže být proto zdaněn u družstva.

Legacoop – Lega Nazionale delle Cooperative e Mutue je organizace italských družstev působících ve všech odvětvích. Legacoop poukazuje na přebytek v družstvech, který je charakterizován tím, že se členové družstva dočasně vzdávají své prémie. Organizace se domnívá, že režim je v souladu s občanskoprávními a daňovými předpisy o evropských družstvech a že režim pomůže snížit nevýhody družstev, pokud jde o poskytování kapitálu.

Coop de France je organizace francouzských družstev v zemědělství. Organizace odkazuje na evropský právní rámec, který uznává zvláštní úlohu družstev bez ohledu na to, v jakém odvětví hospodářství působí, a vyvinul nástroje, které jim zajišťují právní jistotu. Tato organizace dále uvádí, že režim nepředstavuje podporu, nýbrž pouze kompenzuje družstvům strukturální nevýhody, které souvisejí s jejich právní formou. Dále uvádí, že režim je v souladu s logikou systému, není tudíž selektivní. To je založeno především na tvrzení, že kapitál družstev je nedělitelný a skládá se z nerozděleného zisku členů. Coop de France poukazuje rovněž na potíže družstev, pokud jde o přístup k základnímu kapitálu, vzhledem k nemožnosti vydávat akcie, omezenému počtu potenciálních členů na základě cíle družstva a nemožnosti družstev využívat finanční nástroje.

Landbrugsrådet je organizace družstev v odvětví zemědělství v Dánsku. Organizace tvrdí, že režim vytváří rovné a spravedlivé podmínky pro různé druhy podniků tím, že respektuje povahu družstev a družstevní principy. Režim nezvyšuje družstva, nýbrž odstraňuje strukturální nevýhodu.

CECOP-CICOPA-Europe zastupuje průmyslová družstva a družstva v odvětví služeb. Tato organizace uvádí, že zvláštní režim pro družstva nelze porovnávat s režimy, které se vztahují na jiné formy podniků, jelikož je založen na zásadách, kterými se družstva řídí. Dále uvádí, že pokud Kontrolní úřad srovnává situaci družstev s ostatními společnostmi, zdá se, že vytváří hierarchii mezi jednotlivými právními formami, přičemž režim pro družstva je považován za výjimku. To není v souladu se Smlouvou o ES, ani s nařízením o statutu evropské společnosti. Organizace odkazuje na sdělení Komise o družstvech a tvrdí, že oznámený režim zohledňuje a přiměřeně kompenzuje omezení, která souvisí s družstevní formou.

Generální konfederace zemědělských družstev v EU (COGECA) zastupuje obecné hospodářské zájmy družstev v zemědělství, zemědělsko-potravinářském odvětví, lesnictví a rybářství v EU. Tato organizace poukazuje na základní úlohu družstev v těchto odvětvích, kterou uznává mnoho členských států EU, a na skutečnost, že družstva mají ve svých stanovách zakotven zájem komunity (udržitelný rozvoj). Organizace vyslovila obavu, že jednotné daňové zacházení s družstvy a ostatními podniky může mít za následek to, že družstva přijmou jiné právní formy organizace, což povede k obtížnějšímu přístupu zemědělců na trh.

CCAE Confederación de Cooperativas Agrarias de España, organizace zemědělských družstev, podpořila tvrzení předložená organizacemi COGECA, Coop de France a Cooperatives Europe.

Groupement National de la Coopération je organizace družstevního hnutí ve Francii. Tato organizace uvedla, že příznivější daňové zacházení s družstvy ve Francii a jiných evropských zemích má zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi družstvy a ostatními podniky, a nikoli narušovat hospodářskou soutěž. Organizace poukazuje na odlišný charakter družstev a zdůrazňuje, že aby mohla družstva existovat a rozvíjet se, potřebují určitý právní a daňový rámec, který přihlíží k jejich zvláštnostem a podmínkám, za nichž vykonávají svou činnost. Organizace podpořila názor norských orgánů, že režim neposkytuje družstvům žádnou výhodu, a tvrdí, že režim nenaruší hospodářskou soutěž, jelikož není možné mít stejná pravidla pro různé formy podniků s různými charakteristikami. Na tomto základě organizace zdůrazňuje, že podpora není nepřiměřená.

Norský stálý výbor pro družstevní záležitosti (dále jen „stálý výbor“) je organizace norských družstev. Stálý výbor nejprve uvedl, že mezi družstvy a ostatními formami podniků je zásadní rozdíl, a zejména že vztah mezi družstvem a jeho členy je jiný než vztah mezi společností s ručením omezeným a podílníkem. To má vliv rovněž na daňová opatření, která se vztahují na družstva.

Stálý výbor za prvé tvrdí, že opatření nepředstavuje státní podporu, jelikož je opodstatněné povahou nebo strukturou daňového systému. V tomto ohledu stálý výbor uvádí, že družstva vytvářejí základní kapitál tak, že nevyplácejí prémie svým členům. Tento přebytek musí být za běžných podmínek vyplacen členům družstva, jelikož ve skutečnosti představuje odloženou úpravu cen, která nepatří družstvu, nýbrž jeho členům. Pokud dojde k vyplacení, bude mít družstvo nárok na odpočet daně. Není-li přebytek vyplacen, bude ve skutečnosti představovat vklad členů družstva do základního kapitálu. Je v souladu s logikou systému, že by měl být přebytek osvobozen od daně bez ohledu na to, je-li odložen jako základní kapitál, nebo je-li vyplacen členům. Mimoto lze použít základní odůvodnění pro zamezení dvojímu zdanění této částky. Stejně jako jsou soukromé vklady osvobozeny od daně u společnosti s ručením omezením, jelikož již byly zdaněny u podílníka,

vklad do vlastního kapitálu uskutečněný členem družstva by měl být u družstva osvobozen od daně, jelikož již byl zdaněn u člena. Na základě této skutečnosti stálý výbor usuzuje, že namísto srovnání režimu s pravidly o dani z příjmu by právním rámcem měla být pravidla týkající se vkladů podílníků do základního kapitálu.

Stálý výbor za druhé uvádí, že opatření nepředstavuje výhodu, jelikož pouze kompenzuje strukturální nevýhody, které souvisí s právní strukturou družstev. Stálý výbor poukazuje na rozhodnutí o zahájení řízení a tvrdí, že není důležité, zda jsou strukturální nevýhody vyrovnány jinými prvky režimu platného pro družstva v Norsku, nýbrž že by právním kritériem měl být to, zda je konkrétní nevýhoda, kterou se opatření snaží odstranit, vyrovnána jinými opatřeními.

Stálý výbor za třetí uvedl, že opatření není selektivní, jelikož rozdílné daňové zacházení s družstvy a ostatními podniky odráží rozdíly související s právem obchodních společností. Jelikož se posuzované daňové opatření vztahuje pouze na subjekty zřízené jako družstva, týká se právní formy podniku, která je dostupná pro všechny. Opatření není tudíž selektivní.

II. POSOUZENÍ

1 OBLAST PŮSOBNOSTI ROZHODNUTÍ

Jak je uvedeno v oddíle I bodu 2.4, potenciálními příjemci na základě režimu jsou především družstva, která působí v zemědělství, rybářství a lesnictví, určitá spotřebitelská družstva a stavební družstva.

Článek 8 Dohody o EHP vymezuje oblast platnosti této dohody. Z čl. 8 odst. 3 vyplývá, že:

„Není-li stanoveno jinak, vztahuje se tato dohoda pouze na:

- a) výrobky kapitol 25 až 97 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží, s výjimkou výrobků uvedených v protokolu 2;
- b) výrobky uvedené v protokolu 3, s výhradou zvláštních opatření uvedených v tomto protokolu.“

V souladu s tím nespadá zemědělství a rybářství z velké části do oblasti působnosti pravidel státní podpory obsažených v Dohodě o EHP.

Toto rozhodnutí se proto vztahuje na navrhovanou daňovou úlevu pro družstva, nezabývá se však družstvy činnými v zemědělství a rybářství, pokud činnosti těchto družstev nespádají do oblasti působnosti pravidel státní podpory obsažených v Dohodě o EHP.

2 EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY

2.1 ÚVOD

Čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP uvádí:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, jsou podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby a pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

Kontrolní úřad připomíná, že se Dohoda o EHP obecně nevztahuje na daňový systém členského státu ESVO. Je na každém členském státě ESVO, aby navrhl a uplatňoval daňový systém v souladu se svou politikou. Použití daňového opatření, jako je odpočet z daně z příjmu právnických osob v případě určitých družstev, však může mít důsledky, které mohou znamenat, že daňové opatření spadá do oblasti působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Podle judikatury⁽²⁷⁾ čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP nerozlišuje na základě příčin či cílů státních opatření, ale vymezuje je v závislosti na jejich účincích.

2.2 PŘÍTOMNOST STÁTNÍCH PROSTŘEDKŮ

Aby opatření představovalo státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, musí být podpora poskytnuta státem nebo ze státních prostředků.

Kontrolní úřad připomíná, že podle ustálené judikatury je definice podpory obecnější než definice dotace, jelikož zahrnuje nejen pozitivní plnění, jako jsou dotace, nýbrž rovněž různé formy opatření, které snižují náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku, a které tak, aniž by byly dotacemi v užším slova smyslu, mají tutéž povahu a stejné účinky⁽²⁸⁾.

Podle oznámeného režimu budou mít družstva uvedená v § 10–50 daňového zákona nárok na zvláštní formu daňového odpočtu. Tato družstva proto mohou od svého příjmu odpočítat vklady do základního kapitálu. Daňový odpočet znamená, že se sníží daň, kterou by musela zaplatit družstva, na něž se vztahuje daný režim. Opatření znamená ztrátu daňových příjmů pro norský stát, která podle odhadu norských orgánů činí za fiskální rok 2007 zhruba 35 až 40 milionů NOK (přibližně 4–5 milionů EUR). Podle ustálené judikatury je opatření, kterým veřejné orgány poskytují určitým podnikům osvobození od daně, jež sice není spojeno s převodem státních prostředků, ale staví příjemce do příznivější finanční situace oproti

⁽²⁷⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, Sb. rozh. Soudního dvora ESVO 1999, s. 76, bod 34; spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 *Fesil a Finnjord, PIL a další v. Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, Sb. rozh. Soudního dvora ESVO 2005, s. 121, bod 76; věc 173/73 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 1974, s. 709, bod 13 a věc C-241/94 *Francie v. Komise*, Sb. rozh. 1996, s. I-4551, bod 20.

⁽²⁸⁾ Viz zejména věc C-143/99 *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Sb. rozh. 2001, s. I-8365, bod 38; věc C-501/00 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. I-6717, bod 90 a věc C-66/02 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-10901, bod 77.

ostatním poplatníkům, státní podporou poskytnutou státem nebo ze státních prostředků⁽²⁹⁾. Kontrolní úřad se proto domnívá, že oznámený režim zahrnuje státní prostředky.

2.3 ZVÝHODNĚNÍ URČITÝCH PODNIKŮ NEBO URČITÝCH ODVĚTVÍ VÝROBY

2.3.1 *Selektivita*

Zprv, opatření podpory musí být selektivní v tom, že zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“.

Družstva, která jsou způsobilá na základě režimu, jsou podniky ve smyslu pravidel státní podpory obsažených v Dohodě o EHP. Podle ustálené judikatury se pojem „podnik“ vztahuje na jakoukoli jednotku vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení této jednotky a způsobu jejího financování⁽³⁰⁾.

V zájmu určení, zda je opatření selektivní, je vhodné ověřit, zda v rámci konkrétního právního systému toto opatření představuje výhodu pro určité podniky v porovnání s ostatními podniky, které se nacházejí ve srovnatelné právní a skutkové situaci⁽³¹⁾.

Kontrolní úřad níže tyto prvky posoudí s ohledem na odpočet daně pro určitá družstva uvedená v § 10–50 daňového zákona.

Referenční rámec

Aby bylo daňové opatření selektivní, musí Kontrolní úřad nejprve určit a ověřit společný nebo „běžný“ režim v rámci platného daňového systému, který představuje příslušný referenční rámec⁽³²⁾.

V Norsku se na družstva vztahuje obecně platná daň z příjmu právnických osob. Cílem daně z příjmu právnických osob je

⁽²⁹⁾ Viz v tomto ohledu věc C-387/92 *Banco Exterior de España*, Sb. rozh. 1994, s. I-877, bod 14 a věc C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze a další*, Sb. rozh. 2006, s. I-289, bod 132.

⁽³⁰⁾ Věc C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze a další*, Sb. rozh. 2006, s. I-289, bod 107 a následující body a uvedená judikatura.

⁽³¹⁾ Věc C-487/06 P, *British Aggregates Association v. Komise*, bod 82 a následující body; věc C-409/00 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. I-1487, bod 47; spojené věci C-428/06 až C-434/06 *UGT-Rioja a další*, dosud nezveřejněno, bod 46.

⁽³²⁾ Věci T-211/04 a T-215/04 *Government of Gibraltar v. Komise*, dosud nezveřejněno, bod 143.

zdanit zisky (čistý příjem) dosažené společnostmi. Podle navrhovaného § 10–50 daňového zákona však mají určitá spotřebitelská družstva, družstva činná v zemědělství, rybářství a lesnictví a stavební družstva nárok na odpočet až do výše 15 % jejich příjmu plynoucího z obchodu s členy. Je tudíž snížena daňový základ těchto podniků, a tím rovněž jejich daň z příjmu právnických osob. Tento daňový předpis představuje odchylku od běžných předpisů o dani z příjmu právnických osob, kterou hradí podniky v Norsku.

V oznámení norské orgány uvedly, že v daném případě je příslušným referenčním systémem obecný rámec pro poskytování kapitálu. Kontrolní úřad zastává jiný názor. Jelikož osvobození určitých družstev od daně představuje odchylku od obecně platné daně z příjmu právnických osob, Kontrolní úřad má za to, že příslušným referenčním rámcem pro posouzení oznámeného opatření je systém daně z příjmu právnických osob. Daň z příjmu právnických osob proto představuje příslušný referenční rámec, s ohledem na nějž je nutno posoudit odchylku.

Skutková a právní situace

Kontrolní úřad musí dále posoudit, zda na základě určitého zákonného režimu (v tomto případě daň z příjmu právnických osob) zvýhodňuje státní opatření určité podniky nebo určitá odvětví výroby ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP vůči ostatním podnikům, které se s ohledem na cíl sledovaný uvedeným opatřením nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci⁽³³⁾.

Kontrolní úřad musí proto posoudit a prokázat případnou selektivní povahu výhody, kterou přiznává dotčené daňové opatření, tak, že prokáže, že se toto opatření odchyluje od uvedeného obecného režimu v rozsahu, v němž zavádí rozlišování mezi hospodářskými subjekty, které se nacházejí, s ohledem na cíl daňového systému dotčeného členského státu, ve srovnatelné skutkové a právní situaci⁽³⁴⁾.

Podle výše uvedené judikatury proto musí Kontrolní úřad posoudit, zda na základě daně z příjmu právnických osob zvýhodňuje 15 % odpočet z příjmu družstev plynoucího z obchodu s členy určitá družstva ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP vůči ostatním podnikům, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný daní z příjmu právnických osob ve srovnatelné právní a skutkové situaci.

⁽³³⁾ Věc C-75/97 *Belgie v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. I-3671, body 28–31.

⁽³⁴⁾ Věci T-211/04 a T-215/04 *Government of Gibraltar v. Komise*, dosud nezveřejněno, bod 143 s dalšími odkazy.

Jak bylo uvedeno výše, cílem, který sleduje daň z příjmu právnických osob, je zdanění zisků dosažených společnostmi.

V této souvislosti si je Kontrolní úřad vědom zvláštností družstev. Kontrolní úřad zejména podotýká, že podle sdělení Komise o družstvech „[d]ružstva fungují v zájmu svých členů, kteří jsou současně uživateli, a nejsou spravována v zájmu externích investorů. Členové obdrží zisky v poměru ke svým transakcím s družstvem, a rezervy a majetek družstva jsou ve společném vlastnictví a jsou nedělitelné a slouží společným zájmům členů. Jelikož mezi členy v zásadě vznikají silné a významné osobní vztahy, přijetí nových členů musí být schváleno, přičemž hlasovací práva nemusí být nutně úměrná podílům (každý člen má jeden hlas). Při výstupu z družstva má člen nárok na splacení svého podílu, což znamená snížení kapitálu.“⁽³⁵⁾

Čistě vzájemné družstvo je proto vymezeno zaprvé zvláštním vztahem s členy družstva, což znamená, že se členové aktivně podílejí na činnosti družstva a že mezi členy a družstvem existuje do značné míry vzájemný vztah, který přesahuje čistě obchodní vztah. Zadruhé, majetek družstva je ve společném vlastnictví členů a zisk je rozdělován výhradně mezi členy družstva na základě transakcí členů s družstvem.

Na základě výše uvedených zásad Kontrolní úřad nevyklučuje, že lze mít za to, že se čistě vzájemná družstva a ostatní společnosti nenacházejí ve srovnatelné právní a skutkové situaci, co se týká cíle daně z příjmu právnických osob.

V daném případě se však zdá, že čistě vzájemný charakter některých družstev, na něž se vztahuje daný režim, je sporný. Velká část podnikání některých družstev, kterých se daný režim týká, nesouvisí s obchodem s členy, nýbrž s obchodem s ostatními zákazníky. V tomto ohledu Kontrolní úřad odkazuje na omezení stanovené v § 10–50 daňového zákona, podle něhož mohou oznámený režim využít pouze spotřebitelská družstva, u nichž více než 50 % pravidelného obrátu souvisí s obchodem s členy. Podle názoru Kontrolního úřadu se tato převážně vzájemná družstva značně liší od čistě družstevního modelu popsaneho ve sdělení Komise o družstvech.

⁽³⁵⁾ Bod 1.1 sdělení Komise o družstvech.

Režim se mimoto vztahuje pouze na družstva uvedená v předloze § 10–50 daňového zákona, a to určitá spotřebitelská družstva, družstva činná v zemědělství, rybářství a lesnictví a stavební družstva. Pouze tato družstva mají nárok na odpočet až do výše 15 % části jejich příjmu plynoucího z obchodu s členy. Dotyčná daňová výhoda je tudíž udělena z důvodu právní formy podniku jakožto družstva a odvětví, v nichž tyto podniky vykonávají svou činnost. Je proto zřejmé, že opatření je selektivní ve vztahu k ostatním srovnatelným hospodářským subjektům.

Kontrolní úřad se domnívá, že uplatněním rozdílného zdanění zisku určitých družstev plynoucího z obchodu s jejich členy v závislosti na odvětví, v němž vykonávají svou činnost, § 10–50 norského daňového zákona rozlišuje mezi hospodářskými subjekty, které se nacházejí s ohledem na cíl systému daně z příjmu právnických osob, tj. zdanění zisku, ve srovnatelné skutkové a právní situaci.

Odůvodnění na základě povahy a logiky systému

Z ustálené judikatury vyplývá, že pojem „státní podpora“ zahrnuje státní opatření zavádějící rozlišení mezi podniky, a tedy a priori selektivní, pokud toto rozlišení vyplývá z povahy nebo struktury systému, do něž tato opatření patří⁽³⁶⁾. Podle judikatury Soudního dvora ESVO a soudů Společenství může být konkrétní daňové opatření, jež má za cíl částečně nebo plně společnosti v určitém odvětví osvobodit od výdajů, které jim vznikají při běžném uplatňování všeobecného systému, opodstatněno vnitřní logikou daňového systému, pokud je s tímto systémem v souladu⁽³⁷⁾.

Kontrolní úřad musí proto určit, zda je rozlišování mezi určitými družstvy a ostatními podniky selektivní, jelikož vzniká v důsledku povahy nebo struktury daňového systému, jehož je součástí, zda je tudíž toto rozlišování odvozeno přímo ze základních nebo hlavních zásad tohoto systému⁽³⁸⁾.

⁽³⁶⁾ Věc 173/73 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 1974, s. 709, bod 33; věc C-143/99 *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Sb. rozh. 2001, s. I-8365, bod 42.

⁽³⁷⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, uvedeno výše, bod 38; spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 *Fesil a Finnffjord, PIL a další v. Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, uvedeno výše, body 84–85; spojené věci T-127/99, T-129/99 a T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et al v. Komise*, Sb. rozh. 2002, s. II-1275, bod 163; věc C-143/99 *Adria-Wien Pipeline*, Sb. rozh. 2001, s. I-8365, bod 42; věc T-308/00 *Salzgitter v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. II-1933, bod 42; věc C-172/03 *Wolfgang Heiser v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-1627, bod 43.

⁽³⁸⁾ Věci T-211/04 a T-215/04 *Government of Gibraltar v. Komise*, dosud nezveřejněno, bod 144 s dalšími odkazy.

Z judikatury vyplývá, že je na členském státě EHP, který zavedl takovéto rozlišování, aby prokázal, že je opodstatněné povahou nebo strukturou dotyčného systému⁽³⁹⁾. Norské orgány tvrdí, že daňový odpočet vztahující se na určitá družstva je opodstatněný povahou nebo strukturou systému, jelikož zajišťuje, že norský systém financování základního kapitálu právnických osob přijímáním nezdanitelných vkladů je použitelný rovněž na družstva. Jinými slovy, cílem režimu je kompenzace nevýhody družstev, která souvisí s jejich právní formou.

Podle názoru Kontrolního úřadu nelze v daném případě mít za to, že odůvodnění, které uvedly norské orgány, a to že odpočet daně z příjmu právnických osob je nutno považovat za kompenzaci mimořádných nákladů, které družstvům vznikají v důsledku jejich obtížného přístupu ke kapitálu, spadá do logiky systému daně z příjmu právnických osob. Daň z příjmu právnických osob je daň, která je vybírána z příjmu společnosti plynoucího z běžného obchodu, zatímco vklady do kapitálu v podobě akcií a jiné vklady do základního kapitálu se podle norského daňového práva nepovažují za příjem⁽⁴⁰⁾. Ačkoliv je tedy cíl sledovaný norskými orgány chvályhodný, nezdá se, že je odvozen přímo ze základních nebo hlavních zásad systému, do něž opatření patří, a to daňového systému. Kontrolní úřad připomíná, že podle ustálené judikatury cíl státních zásahů sám o sobě nepostačuje k tomu, aby tyto zásahy nebyly kvalifikovány jako podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP⁽⁴¹⁾.

V daném případě Kontrolní úřad mimoto podotýká, že se oznámený režim nemá vztahovat na všechna družstva, která by se v zásadě měla potýkat se stejnou strukturální nevýhodou, jak uvádějí norské orgány. Naopak, režim se vztahuje pouze na družstva působící v odvětvích, která jsou výslovně uvedena v předloze § 10–50 daňového zákona. Norské orgány nepředložily žádná tvrzení prokazující, že omezení režimu na tato družstva je v souladu s povahou a strukturou daňového systému. Přípravné podklady k § 10–50 daňového zákona odkazují pouze na družstva, na něž se vztahuje daný režim, jako na zástupce tradičních družstevních odvětví⁽⁴²⁾, což je aspekt, který není v rámci daně z příjmu právnických osob důležitý. Podle norských orgánů je toto omezení založeno na předpokladu, že družstva, jichž se má daný režim týkat, potřebují podporu více než družstva v ostatních odvětvích. Norské orgány nepředložily k doložení tohoto předpokladu žádné objektivní informace, ani žádný jiný objektivní opodstatněný důvod tohoto rozlišování.

⁽³⁹⁾ Věc C-159/01 *Nizozemsko v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. I-4461, body 43–47.

⁽⁴⁰⁾ Viz oddíl I bod 2.3.

⁽⁴¹⁾ Věc C-241/94 *Francie v. Komise*, Sb. rozh. 1996, s. I-4551, bod 21, věc C-342/96 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. I-2459, bod 23.

⁽⁴²⁾ *Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte- og avgiftsopplegget 2007 - loven-dringer*.

V souladu s judikaturou⁽⁴³⁾ se Kontrolní úřad domnívá, že nutnost vzít v úvahu určité požadavky (v daném případě zvláštnosti družstev jako organizací), jakkoli je oprávněná, nemůže odůvodnit vyloučení selektivních opatření jako v daném případě z oblasti působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, jelikož k uvedeným cílům lze každopádně přihlídnout při posuzování slučitelnosti opatření státní podpory podle čl. 61 odst. 3 Dohody o EHP.

Kontrolní úřad navíc odkazuje na připomínky Norského stálého výboru pro družstevní záležitosti a poznámku, že osvobození družstev od daně je opodstatněné na základě tvrzení ohledně dvojího zdanění a v souladu s tím spadá do povahy a logiky systému daně z příjmu právnických osob. Podle informací, které má Kontrolní úřad k dispozici, však nelze vyloučit, že existují případy, kdy by kapitál nebyl zdaněn u družstva, ani u jeho členů.

S ohledem na daný případ a v případě neexistence přesvědčivých důkazů prokazujících opak se Kontrolní úřad domnívá, že nelze mít za to, že uplatnění příznivého daňového zacházení pouze na některá družstva bez objektivního důvodu tohoto rozlišování je v souladu s logikou daňového systému⁽⁴⁴⁾. I když dotyčné daňové opatření vymezuje svou oblast platnosti na základě objektivních kritérií, skutečností zůstává, že má selektivní charakter⁽⁴⁵⁾.

Na základě těchto skutečností má Kontrolní úřad za to, že se nezdá, že daňový odpočet vztahující se na určitá družstva, který představuje odchylku od běžného režimu daně z příjmu právnických osob, lze odůvodnit povahou nebo strukturou systému, a je proto nutné jej považovat za selektivní⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴³⁾ Věc C-487/06 P, *British Aggregates Association v. Komise*, bod 92.

⁽⁴⁴⁾ V tomto ohledu Kontrolní úřad odkazuje na rozhodnutí Evropské komise ve věci dánského režimu náhrad za daně z emisí CO₂, viz věc C 41/06 (ex N 318/04), dosud nezveřejněno. V bodě 44 tohoto rozhodnutí Komise uvádí, že se dotyčný režim vztahuje pouze na určité podniky, které se nacházejí ve skutkové situaci, kterou se režim podle dánských orgánů snaží napravit. Komise to považuje za odchylku od obecné logiky, na kterou se dánské orgány odvolávají, a vyvozuje tudíž závěr, že režim není v souladu s touto logikou.

⁽⁴⁵⁾ Spojené věci T-92/00 a T-103/00, *Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava a další v. Komise*, Sb. rozh. 2002, s. II-1385, bod 58.

⁽⁴⁶⁾ Věc C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze*, Sb. rozh. 2006, s. I-289, body 134–138; věc C-148/04 *Unicredito Italiano*, Sb. rozh. 2005, s. I-11137, body 48–49.

2.3.2 Výhoda

Zadruhé, v zájmu určení, zda byla družstvům, na něž se vztahuje daný režim, poskytnuta hospodářská výhoda, musí Kontrolní úřad posoudit, zda opatření osvobozuje příjemce od poplatků, které by museli obvykle hradit v rámci své činnosti. Kontrolní úřad je názoru, že otázka, zda režim uděluje výhodu družstvům, na něž se vztahuje, musí být posouzena na základě systému daně z příjmu právnických osob, který se vztahuje na výdělečné podniky i družstva, včetně družstev, která nejsou zahrnuta v daném režimu.

Podle oznámeného režimu mají určitá družstva nárok na odpočet až do výše 15 % z části jejich příjmu plynoucího z obchodu s členy. Daňový základ těchto podniků se tudíž sníží, a tím rovněž jejich daň z příjmu právnických osob. Opatření je proto osvobozuje od poplatků, které by museli obvykle hradit ze svých rozpočtů. Tento daňový předpis představuje odchylku od běžných předpisů týkajících se daně z příjmu právnických osob, kterou hradí podniky v Norsku.

Norské orgány a řada třetích stran, které podaly připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, tvrdí, že navrhovaný daňový odpočet neuděluje družstvům výhodu. Zaprvé, podle norských orgánů je režim v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství a je nutno jej považovat za platbu pro družstva za zachování jejich právní formy, jež je ve veřejném zájmu. Zadruhé, daňový odpočet představuje náhradu za mimořádné náklady, které družstvům vznikají v důsledku uložených omezení, zejména co se týká přístupu k základnímu kapitálu, a nezahrnuje žádnou nadměrnou náhradu.

Za prvé, co se týká zásady investora v tržním hospodářství, zdá se, že tvrzení vychází z názoru, že podpora poskytnutá na základě režimu nepřekročí mimořádné náklady podniku fungujícího jako družstvo (nadměrná náhrada), ani veřejnou výhodu spočívající v zachování družstev. Norské orgány tvrdí, že se zásada investora v tržním hospodářství použije v případě, pokud stát pořizuje nehmotné výhody ve veřejném zájmu za tržní cenu, přinejmenším pokud nehmotná výhoda pro stát naprosto nesouvisí se zájmy dotčeného podniku⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁷⁾ K odůvodnění svého tvrzení odkazují norské orgány na stanovisko generálního advokáta Fennellyho ve věci 251/97 *Francouzská republika v. Komise*. Podle tvrzení předloženého francouzskými orgány v této věci lze v podstatě tvrdit, že pokud stát pořizuje zboží nebo služby či nehmotné výhody v obecném veřejném zájmu za tržní cenu, neexistuje žádný prvek podpory, nebo že existuje podpora, která je přinejmenším potenciálně slučitelná, viz bod 20 stanoviska. Generální advokát se však nezabývá tvrzením francouzských orgánů v daném případě.

Kontrolní úřad se domnívá, že existuje řada důvodů, proč v daném případě nelze použít zásadu investora v tržním hospodářství. Kontrolní úřad zaprvé nesouhlasí s názorem norských orgánů, že fungování jakožto družstvo nepřináší podniku žádné výhody. V tomto ohledu Kontrolní úřad odkazuje na sdělení Komise o družstvech, v němž Evropská komise mimo jiné uvedla, že družstevní model může být „prostředkem k vytvoření nebo zvýšení hospodářské síly malých a středních podniků“.⁽⁴⁸⁾

Kontrolní úřad má dále za to, že nehmotnou výhodou, kterou stát hodlá v daném případě „pořídít“, je zachování družstevního sektoru v Norsku za současných podmínek, co se týká omezení přístupu k základnímu kapitálu. Kontrolní úřad je názoru, že v daném případě nelze použít zásadu investora v tržním hospodářství z prostého důvodu, že by žádný soukromý investor v tržním hospodářství neuskutečnil podobnou transakci, jakou navrhuje norské orgány. V daném případě stát nejedná jako investor nebo podnik v tržním hospodářství. Naopak, stát vykonává své svrchované a správní funkce, přičemž uložení daní je jednou z hlavních složek těchto funkcí. Kontrolní úřad proto nemůže mít za to, že je použitelná zásada investora v tržním hospodářství.

Norské orgány rovněž uvedly, že režim nezahrnuje nadměrnou náhradu a že poskytnutá podpora nepřesáhne veřejnou výhodu spočívající v zachování družstev. Kontrolní úřad podotýká, že norské orgány nepředložily v tomto ohledu žádné číselné údaje či jiné informace, pouze uvedly, že předpokládají, že tomu tak je. Kontrolní úřad proto nemůže toto tvrzení přijmout.

Kontrolní úřad zadruhé ověří, zda lze vyvodit závěr, že daný režim nezahrnuje žádnou výhodu pro družstva, na něž se vztahuje, na základě skutečnosti, že podpora je poskytnuta s cílem kompenzovat družstvům strukturální nevýhody. Připouští se, že strukturální nevýhody mohou v určitých zvláštních případech být vyrovnány opatřeními podpory⁽⁴⁹⁾. Kompenzace nevýhody se v některých případech nepovažuje za výhodu, zejména pokud jsou v době otevírání trhu hospodářské soutěži restrukturovány bývalé monopolní podniky ve vlastnictví státu a přeměněny na tržní subjekty. Tyto precedenty se vztahují na skutkovou situaci, která se liší od situace v daném případě. Judikatura evropských

⁽⁴⁸⁾ Bod 2.1.1 sdělení Komise o družstvech.

⁽⁴⁹⁾ Věc T-157/01 *Danske Busvogndmand v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. II-917.

soudů ani praxe Evropské komise nepodporují závěr, že opatření, jako je oznámený režim, neposkytuje dotyčnému podniku výhodu pouze proto, že kompenzuje „nevýhodu“, s níž se tento podnik potýká⁽⁵⁰⁾.

Na základě těchto skutečností dospěl Kontrolní úřad k závěru, že navrhovaná daňová úleva poskytuje výhodu družstvům, na něž se vztahuje daný režim.

2.4 NARUŠENÍ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE A OVLIVNĚNÍ OBCHODU MEZI SMLUVNÍMI STRANAMI

Co se týká kritérií uvedených v čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP týkajících se podpory, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž, pokud ovlivňuje obchod mezi smluvními stranami, z judikatury vyplývá, že není nutno zjistit, zda má podpora skutečný dopad na obchod mezi smluvními stranami a zda je skutečně narušena hospodářská soutěž, nýbrž pouze ověřit, zda podpora může ovlivnit obchod a narušit hospodářskou soutěž⁽⁵¹⁾.

Norské orgány tvrdí, že cílem režimu je zvrátit stávající konkurenční nevýhodu družstev, pokud jde o přístup k základnímu kapitálu. Na základě této skutečnosti norské orgány tvrdí, že režim nenarušuje nebo nemůže narušit hospodářskou soutěž. Kontrolní úřad podotýká, že účinkem režimu je snížení daně z příjmu družstev, na něž se daný režim vztahuje, v porovnání s ostatními společnostmi. Je tudíž posíleno konkurenční postavení těchto družstev. Skutečnost, že se na základě norských právních předpisů na družstva vztahují určitá omezení, jež nejsou uložena mimo jiné společně s ručením omezeným, nemůže být v tomto ohledu rozhodující.

Pokud podpora poskytnutá státem posiluje postavení určitého podniku vůči ostatním podnikům působícím v obchodě v rámci EHP, je nutno mít za to, že tento obchod je ovlivněn podporou. Není naopak nutné, aby se podnik, který je příjemcem podpory, sám podílel na tomto obchodu⁽⁵²⁾. Navrhovaný daňový odpočet posiluje postavení družstev vůči jejich konkurentům, kteří mají jinou formu uspořádání. Daňový odpočet se vztahuje na všechny hlavní formy družstev a přinejmenším některá z těchto družstev působí rovněž na trzích v EHP. V tomto ohledu Kontrolní úřad podotýká, že spotřebitelské družstvo Coop NKL BA má podíl na trhu pro potravinářské obchody v Norsku ve výši 24 %. Družstvo Coop NKL BA mimoto spolupracuje s jinými skandinávskými družstevními maloobchodními organizacemi, pokud jde o nákup a zpracování.

Na základě těchto skutečností vyvozuje Kontrolní úřad závěr, že oznámený režim může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP.

2.5 SDĚLENÍ KOMISE O DRUŽSTVECH

Zdá se, že norské orgány tvrdí, že oznámený režim nepředstavuje státní podporu, jelikož je v souladu se zásadami uvedenými ve sdělení Komise o družstvech. Norské orgány odkazují zejména na bod 3.2.6 sdělení Komise, v němž Evropská komise mimo jiné uvádí, že v případě družstev lze uvítat zvláštní daňové zacházení. Tento bod zní takto:

„Některé členské státy (například Belgie, Itálie a Portugalsko) se domnívají, že omezení související se zvláštní povahou družstevního kapitálu odůvodňují zvláštní daňové zacházení: například skutečnost, že akcie družstev nejsou kotovány na burze, nejsou proto obecně k dispozici pro nákup, vede k tomu, že je téměř nemožné dosáhnout zhodnocení kapitálu; skutečnost, že akcie jsou splaceny v nominální hodnotě (nemají žádnou spekulativní hodnotu) a případný výnos (dividenda) je obvykle omezen, může odrazovat nové členy. Mimoto je nutno uvést, že se na družstva často vztahují přísné požadavky s ohledem na tvorbu rezerv. Zvláštní daňové zacházení lze uvítat, avšak ve všech aspektech právní úpravy družstev je nutno dodržet zásadu, že případná ochrana nebo výhody poskytnuté určitému druhu subjektu musí být přiměřené případným právním překážkám, sociálním přínosům nebo omezením spojeným s touto formou a nesmí vést k nekalé hospodářské soutěži. Žádná jiná poskytnutá ‚výhoda‘ by mimoto neměla umožnit, aby podniky, u nichž se nejedná o družstvo v dobré víře, využívaly družstevní formu jako způsob, jak obejít příslušné požadavky týkající se zveřejňování a řízení podniku. Komise členské státy vybízí, aby při zvažování náležitého a přiměřeného daňového zacházení se základním kapitálem a rezervami družstev dbaly na to, aby tato ustanovení nevedla k narušení hospodářské soutěže (...).“

⁽⁵⁰⁾ Věc 30/59 *Gezamenlijke Steenkolenmijnen*, Sb. rozh. 1961, s. 3, 29–30; věc C-173/73 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 1974, s. 709, body 12–13; věc C-241/94 *Francie v. Komise*, Sb. rozh. 1996, s. I-4551, body 25 a 35; věc C-251/97 *Francie v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. I-6639, body 41, 46–47 a rozhodnutí Komise ve věci C 2/2006 OTE, bod 92.

⁽⁵¹⁾ Věc C-372/97 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. I-3679, bod 44; věc C-66/02 *Itálie v. Komise*, bod 111 a věc C-148/04 *Unicredito Italiano*, Sb. rozh. 2005, s. I-11137, bod 54.

⁽⁵²⁾ Věc C-66/02 *Itálie v. Komise*, uvedeno výše, body 115 a 117 a věc C-148/04 *Unicredito Italiano*, uvedeno výše, body 56 a 58.

Kontrolní úřad však uvádí, že v bodě 3.2.7 sdělení Komise uvádí, že „[d]ružstva, která vykonávají hospodářské činnosti, se považují za ‚podniky‘ ve smyslu článků 81, 82 a 86 až 88 Smlouvy o Evropském společenství (ES). Vztahují se proto na ně plně evropské předpisy v oblasti hospodářské soutěže a státních podpor a rovněž různé výjimky, prahové hodnoty a pravidla de minimis“.

Na základě těchto skutečností zastává Kontrolní úřad názor, že ačkoliv je nutno při posuzování tohoto případu vzít v úvahu zvláštnosti družstev, nelze sdělení Komise jako celek použít k tvrzení, že státní podpora poskytnutá družstvům nespadá do oblasti působnosti pravidel státní podpory obsažených v Dohodě o EHP.

Kontrolní úřad se proto domnívá, že sdělení Komise o družstvech jako celek nevyžaduje žádné změny, pokud jde o závěr, že navrhovaná daňová úleva poskytuje výhodu družstvům, na něž se vztahuje daný režim.

2.6 ZÁVĚR OHLEDNĚ EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY

Na základě výše uvedených úvah dospěl Kontrolní úřad k závěru, že oznámený režim týkající se daňových úlev pro určitá družstva představuje státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

3 PROCESNÍ POŽADAVKY

Čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 stanoví, že „Kontrolní úřad ESVO bude včas informován o všech plánech ohledně poskytnutí nebo změny podpor, aby mohl podat své vyjádření (...). Dotčené státy neprovedou navrhovaná opatření, dokud nebude v tomto řízení přijato konečné rozhodnutí.“

Norské orgány oznámily navrhovaný režim týkající se daňových úlev pro určitá družstva dopisy ze dne 28. června 2007 a 16. října 2007 a režim nezavedly, dokud nebude přijato konečné rozhodnutí Kontrolního úřadu.

Kontrolní úřad může proto vyvodit závěr, že norské orgány splnily své povinnosti podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3.

4 SLUČITELNOST PODPORY

Kontrolní úřad podotýká, že norské orgány v oznámení režimu ani ve svých připomínkách k rozhodnutí Kontrolního úřadu o zahájení řízení nepředložily žádná tvrzení týkající se slučitelnosti podpory. Kontrolní úřad nicméně posoudil slučitelnost oznámeného opatření s článkem 61 Dohody o EHP na základě dostupných informací.

Kontrolní úřad se domnívá, že na daný případ nelze použít žádnou z výjimek uvedených v čl. 61 odst. 2 Dohody o EHP.

Co se týká použití čl. 61 odst. 3 Dohody o EHP, nelze mít za to, že daňová úleva pro družstva spadá do oblasti působnosti čl. 61 odst. 3 písm. a) Dohody o EHP, jelikož žádný z norských regionů není způsobilý pro podporu na základě tohoto ustanovení, které vyžaduje mimořádně nízkou životní úroveň nebo

vysokou nezaměstnanost. Nezdá se rovněž, že režim má napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu nebo napravit vážnou poruchu v hospodářství norského státu, jak by bylo nezbytné pro slučitelnost podpory na základě čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP.

Pokud jde o čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, podporu lze považovat za slučitelnou s Dohodou o EHP, pokud usnadňuje rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, aniž by měnila podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Kontrolní úřad poznamenává, že opatření není omezeno na regiony, na něž se vztahuje norská mapa regionální podpory, ani nespadá do oblasti působnosti stávajících pokynů pro státní podporu týkajících se slučitelnosti s Dohodou o EHP na základě čl. 61 odst. 3 písm. c) této dohody.

Jelikož na oznámený režim nejsou přímo použitelné žádné pokyny, Kontrolní úřad posoudí slučitelnost režimu přímo podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP⁽⁵³⁾. Výjimky ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP je nutno vykládat úzce⁽⁵⁴⁾ a je možno je povolit pouze v případě, pokud lze zjistit, že podpora přispěje k dosažení cíle společného zájmu, jenž by nebylo možno zajistit za běžných tržních podmínek. Tzv. „zásadu vyrovnávacího odůvodnění“ schválil Soudní dvůr Evropských společenství v rozsudku ve věci *Philip Morris*⁽⁵⁵⁾.

Posouzení slučitelnosti státní podpory v zásadě znamená uvážení negativních účinků podpory na hospodářskou soutěž a příznivých účinků z hlediska společného zájmu⁽⁵⁶⁾. Aby bylo možno režim státní podpory prohlásit za slučitelný podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, musí:

- být zaměřen na dobře vymezený cíl společného zájmu,
- být dobře konstruován tak, aby zajistil splnění cíle společného zájmu, a v tomto ohledu je vhodným nástrojem, má motivační účinek a je přiměřený,
- nenarušuje hospodářskou soutěž a neovlivňuje obchod v EHP v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem⁽⁵⁷⁾.

⁽⁵³⁾ Věc T-288/97, *Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia v. Komise*, Sb. rozh. 2001, s. II-1169, bod 72.

⁽⁵⁴⁾ Věc C-301/96 *Německo v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. I-9919, body 66 a 105.

⁽⁵⁵⁾ Věc 730/79 *Philip Morris v. Komise*, Sb. rozh. 1980, s. I-2671.

⁽⁵⁶⁾ Viz akční plán Komise pro státní podpory ze dne 7. června 2005, KOM(2005) 107, bod 11.

⁽⁵⁷⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 K(2006) 6630 ve věci N 270/06, bod 67.

Kontrolní úřad musí posoudit, zda je cíl, který opatření sleduje, nezbytný, v souladu s cíli společného zájmu, a pokud ano, zda se jedná o způsob dosažení tohoto cíle, který nejméně narušuje hospodářskou soutěž.

Dobře vymezený cíl společného zájmu

Norské orgány uvedly, že hlavním cílem oznámeného režimu je zajistit, aby zůstala zachována družstevní forma. Norské orgány tvrdí, že k dosažení tohoto cíle je nezbytné usnadnění přístupu družstev k základnímu kapitálu.

Kontrolní úřad připouští, že družstva mají určité zvláštní charakteristiky, jak je stanoveno ve sdělení Komise o družstvech. Ve sdělení Komise se uvádí, že podpora družstevního modelu může v zásadě vést k účinnějšímu fungování hospodářství a má kladné sociální dopady. Zdá se, že ze sdělení Komise vyplývá, že vzhledem k obecným přínosům z hlediska spravedlnosti, ze sociálního hlediska a z hlediska koordinace, jež podle předpokladů družstevní model zajišťuje a které by jinak nebyly na trhu dostupné, lze zachování družstevního modelu považovat za cíl společného zájmu. Mimoto je vyzdvížena případná úloha družstevního modelu jako prostředku k vytvoření nebo zvýšení hospodářské síly malých a středních podniků, poskytování služeb, které by nezajišťovaly výdělečné podniky, a příspěví k vytvoření společnosti založené na znalostech⁽⁵⁸⁾. Je však nutno mít na paměti, že se definice družstva ve sdělení Komise jeví jako poměrně striktní, jelikož se sdělení Komise (jak se zdá) týká čistě vzájemných družstev⁽⁵⁹⁾.

Na základě těchto skutečností zastává Kontrolní úřad názor, že režim je zaměřen na dobře vymezený cíl společného zájmu, pokud se vztahuje na čistě vzájemná družstva.

Dobře zkonstruovaný režim

Druhým krokem je posouzení, zda je podpora dobře konstruována tak, aby zajistila splnění cíle společného zájmu, v tomto případě zajištění, aby zůstala zachována družstevní forma, a to usnadněním přístupu družstev k základnímu kapitálu.

Je možno rozlišovat mezi čistě vzájemnými družstvy a jinými než čistě vzájemnými družstvy, přičemž vzájemnost je hlavním znakem družstev. Čím silněji se družstvo vyznačuje vzájemností, tím více je lze považovat za odlišné od výdělečných podniků.

Cíle společného zájmu spočívajícího v zachování družstev, jak je stanoveno ve sdělení Komise o družstvech, lze proto nejlépe dosáhnout poskytnutím podpory družstvům, která jsou skutečně vzájemná.

Pokud jde o pojem vzájemných družstev, Kontrolní úřad má pochybnosti, zda k tomu, aby bylo družstvo považováno za vzájemné družstvo ve smyslu sdělení Komise o družstvech, postačuje to, že družstvo obchoduje převážně se svými členy. Kontrolní úřad se domnívá, že to, zda bude družstvo považováno za skutečně vzájemné, závisí rovněž na řadě dalších činitelů, jako je četnost kontaktů mezi družstvem a jeho členy; aktivní účast členů na chodu družstva; aktivní účast členů na řízení a rozhodování družstva; nikoli automatické členství v družstvu, nýbrž aktivní žádost a schválení ze strany stávajících členů; velká část prémie vyplacených členům v poměru k zisku; velká část výhod vyhrazených pro členy v porovnání s výhodami pro zákazníky, kteří nejsou členy atd. Podle názoru Kontrolního úřadu musí posouzení, zda je družstvo skutečně vzájemné, vzít v úvahu tato a podobná kritéria.

Kontrolní úřad poznamenává, že některá družstva, na něž se má daný režim vztahovat, jsou čistě vzájemnými družstvy, zatímco ostatní jsou převážně vzájemnými družstvy. Co se týká spotřebitelských družstev, v předloze § 10–50 daňového zákona je uvedeno, že se režim vztahuje pouze na převážně vzájemná spotřebitelská družstva⁽⁶⁰⁾. V daném případě se proto zdá, že čistě vzájemný charakter některých družstev, jichž se daný režim týká, je sporný. Velká část podnikání určitých družstev, na něž se vztahuje daný režim, zejména spotřebitelských družstev, například nesouvisí s obchodem s členy, nýbrž s obchodem s ostatními zákazníky. Vzhledem k velikosti některých družstev, jichž se daný režim týká, bude aktivní účast členů na chodu družstva a jeho řízení omezená. Mimoto se zdá, že členství je do značné míry automatické, přinejmenším co se týká spotřebitelských a bytových družstev. Kontrolní úřad je proto názoru, že režim není konstruován tak, aby zahrnoval pouze družstva, která mají obzvláště silnou vzájemnou identitu.

S ohledem na posouzení toho, zda je režim dobře konstruován tak, aby zajistil splnění cíle společného zájmu, je nutno uvážit, zda cílová činnost znamená dodatečné náklady, které jsou vyrovnány podporou. Kontrolní úřad podotýká, že norské orgány neposkytly žádné údaje, které by Kontrolnímu úřadu umožnily vyčíslit přímo či nepřímou náklady spojené s podnikem zřízeným formou družstva. Kontrolní úřad proto nemůže posoudit, zda je podpora nezbytná a přiměřená s ohledem na sledovaný cíl.

⁽⁵⁸⁾ Bod 2.1.1 sdělení Komise o družstvech.

⁽⁵⁹⁾ Oddíl II bod 2.3.1.

⁽⁶⁰⁾ Tato podmínka se nevztahuje na ostatní družstva a Kontrolní úřad nemá k dispozici informace, zda se má režim vztahovat na jiná než převážně vzájemná družstva v jiných odvětvích.

Kontrolní úřad na druhou stranu hodnotí kladně skutečnost, že navrhovaný daňový odpočet bude podle oznámení povolen pouze s ohledem na příjem plynoucí z obchodu s členy a rovnocenného obchodu. Oznámený režim mimoto vyžaduje vedení odděleného účetnictví pro obchod s členy a obchod s ostatními stranami, aby družstva mohla obdržet podporu na základě režimu.

Z výše uvedených důvodů však má Kontrolní úřad pochybnosti, zda je oznámený režim dobře konstruován tak, aby zajistil splnění cíle společného zájmu, kterým je zachování družstevní formy, a zejména čistě vzájemných družstev, a to usnadněním přístupu k základnímu kapitálu.

Žádné narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu v EHP v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem

Závěrem je nutno posoudit, zda je možnost narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu v Evropském hospodářském prostoru v rozporu se společným zájmem.

Co se týká možného narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu, Kontrolní úřad uvádí, že režim je nutno považovat za provozní podporu, jelikož osvobozuje příjemce od poplatků, které by podniky musely obvykle hradit v rámci běžného výkonu svých obchodních činností, v tomto případě od daně z příjmu právnických osob.

Provozní podporu lze pouze výjimečně považovat za slučitelnou s Dohodou o EHP, pokud umožňuje podpořit cíl společného zájmu, jehož by jinak nebylo možno dosáhnout. Kontrolní úřad má pochybnosti, zda by cíle sledovaného norskými orgány, který spočívá v zachování družstevní formy usnadněním přístupu k základnímu kapitálu, nebylo možno dosáhnout jinými, přiměřenějšími opatřeními. Kontrolní úřad zejména zdůrazňuje skutečnost, že některá družstva, na něž se vztahuje daný režim, jsou velkými podniky, které působí na vysoce konkurenčních trzích v EHP.

Závěr

Jak bylo uvedeno výše, Kontrolní úřad usuzuje, že režim by byl zaměřen na dobře vymezený cíl společného zájmu, přinejmenším pokud by se vztahoval na čistě vzájemná družstva. Zdá se však, že čistě vzájemný charakter některých družstev, na něž se vztahuje daný režim, není stanoven. Kontrolní úřad proto zastává názor, že podporu nelze považovat za náležitě zaměřenou. Kontrolní úřad mimoto nemůže posoudit, zda je podpora nezbytná a přiměřená s ohledem na sledovaný cíl.

Na základě výše uvedených skutečností má Kontrolní úřad za to, že ačkoliv lze cíl režimu považovat za dobře vymezený cíl společného zájmu, norské orgány neprokázaly, že kladné účinky podpory vyváží její negativní účinky. Režim proto nelze považovat za slučitelný s čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP.

5 ZÁVĚR

Na základě výše uvedeného posouzení se Kontrolní úřad domnívá, že oznámená daňová úleva pro určitá družstva představuje státní podporu, která není slučitelná s pravidly státní podpory obsaženými v Dohodě o EHP.

Kontrolní úřad zdůrazňuje, že se toto rozhodnutí (jak je uvedeno v oddíle II bodě 1) nevztahuje na družstva, která působí v zemědělství a rybolovu, pokud činnosti těchto družstev nespádají do oblasti působnosti pravidel státní podpory obsažených v Dohodě o EHP,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Plánovaný režim týkající se daňových úlev pro určitá družstva představuje státní podporu, která není slučitelná s fungováním Dohody o EHP ve smyslu článku 61 této dohody.

Článek 2

Oznámený režim nelze zavést.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

Článek 4

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 23. července 2009.

Za Kontrolní úřad ESVO

Per SANDERUD
předseda

Kristján A. STEFÁNSSON
člen kolegia

OPRAVY

Oprava nařízení Komise (EU) č. 446/2011 ze dne 10. května 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie

(Úřední věstník Evropské unie L 122 ze dne 11. května 2011)

Strana 61, čl. 1 odst. 2:

místo: „VVF Limited, Sion (East), Bombaj“,

má být: „VVF Ltd., Taloja, Maharashtra“.

Oprava nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice

(Úřední věstník Evropské unie L 54 ze dne 26. února 2011)

Strana 133, veterinární osvědčení, bod II.2. podbod iii):

místo: „vedlejší produkty z vajec, včetně vaječných skořápek“,

má být: „jednodenní kuřata usmrčená z obchodních důvodů“.

Strana 152, veterinární osvědčení, bod II.3.:

místo: „... za účelem zničení patogenních původců; pathogenic agents“;

má být: „... za účelem zničení patogenních původců“.

Strana 161, veterinární osvědčení, kolonka I.15:

místo: „Road vehicle“,

má být: „Silniční vozidlo“.

Strana 161, 179, 185, 202, 205, 214, 236, 242, veterinární osvědčení, kolonka I.6.:

místo: „Název“,

má být: „Jméno“.

Strana 218, veterinární osvědčení, kolonka I.6.:

Nad slovo „Adresa“ se doplňuje slovo „Jméno“.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

